

***H**LUCKÉ noviny*

číslo 3/2014

ČERVENEC - SRPEN - ZÁŘÍ 2014

Vydává Město Hluk • Cena 15 Kč

Mont Blanc (4810 m n. m.), 19. červenec 2014, čas: 9.00 hodin

Fotoohlédnutí za jízdou králů

Milí čtenáři,

při pohledu na obálku našich novin jste se určitě podivili, proč je na titulní straně podzimního čísla fotka se zimní tematikou. Budete překvapeni, ale fotografie je pořízena 19. července letošního roku. Zatímco v České republice panovala tropická horka, skupina čtyř mladých lidí (z nichž 3 jsou Hlučané) zdolala Mont Blanc a ještě při tom myslela na své město, když na vrcholu na chvíli „vztyčili“ vlajku Hluku. Uznejte sami, že si takový výkon zaslouží titulní stránku! Jak cesta na vrchol probíhala, se dočtete právě v tomto čísle.

Přestože jsou letošní Dolňácké slavnosti již minulostí, vrátíme se k nim nejen ve fotografiích, ale především pohledem návštěvníků, kteří se s vámi chtějí podělit o své postřehy. Určitě je dobré, „poslechnout“ si, jak nás vidí druzí.

Začíná podzimní čas, čas trnkobraní. Pokud nevíte, kam zavést svůj kvas, aby se z něj stal hřejivý tekutý mok, zkuste hluckou pálenici, přivítá vás ve zcela novém kabátě.

Pěkné babí léto
Iveta Mátlová

Volby do zastupitelstev obcí a volby do Senátu Parlamentu ČR

se uskuteční ve dnech 10. – 11. října 2014

Volební místnosti budou otevřeny

v pátek 10. října 2014 od 14.00 hodin do 22.00 hodin

v sobotu 11. října 2014 od 8.00 hodin do 14.00 hodin

V komunálních volbách si můžeme letos vybírat z pěti stran. Způsob „křížkování“ zůstává stejný jako v minulých volbách – buď volíme stranu, nebo jednotlivé kandidáty napříč stranami. Stejně jako minule volíme 21 členů zastupitelstva.

Ve volbách do Senátu Parlamentu ČR vybíráme z deseti kandidátů. Způsob volby je snadnější. Do obálky, kterou nám přidělí ve volební místnosti, vložíme lístek s vybraným kandidátem.

Do volební místnosti je nutné dostavit se s platným dokladem totožnosti. Volič je povinen prokázat svou totožnost předložením buď platného občanského průkazu, nebo cestovního pasu. Pokud nemá někdo platný občanský průkaz, má možnost si zažádat o vydání nového dokladu na Městském úřadě Uherské Hradiště – oddělení občanských průkazů (ulice Protzkarova – nad Hradišťankou).

Co se děje v Hluku

Místní rozhlas je modernější

V rámci projektu „Protipo-
vodňová opatření“ byl v Hluku
modernizován místní rozhlas.
Sedm obcí (Uherský Ostroh,
Ostrožská Nová Ves, Ostrožská
Lhota, Hluk, Boršice u Blatnice,
Blatnička a Blatnice pod Sva-
tým Antonínkem) Mikroregionu
Ostrožsko-Veselsko se rozhod-
lo využít dotačního programu
Ministerstva životního prostředí
a připravilo projekt, jehož cílem
je modernizace všech zařízení
varovných signálů a jejich vzá-
jemná provázanost pro lepší
řešení krizových situací.

V Hluku jsou nainstalovány nové ampliony, provoz
zatím nebyl zahájen. O spuštění nového, testovacího
provozu budou občané včas informováni, jejich zpro-
voznění je plánováno na říjen. V testovací fázi bude
brán zřetel na připomínky občanů – místní rozhlas
bude nutné sladit – intenzitu zvuku i směr ampli-
onů.

Oprava pálenice

Pěstitecká pálenice, jedna z nejstarších v regionu,
se po mnoha letech dočkala kompletní opravy. Před
rekonstrukcí bylo nejdříve nutné vykoupit podíly od

vlastníků, což se téměř podařilo. Ze 40 podílníků pro-
dali všichni kromě čtyř. Odkoupením podílů se město
stalo 88 % vlastníkem. Rozsáhlou rekonstrukcí prošly
dokonce i obvodové zdi a střecha, došlo k výměně
oken, nově je vybudováno sociální zařízení. Prostor
před objektem bude vydlážděn žulovými kostkami.

Revitalizace vybraných ploch zeleně

Díky dalšímu dotovanému projektu bude v nejbliž-
ších dnech zahájena „Revitalizace vybraných ploch
zeleně Města Hluk.“ V rámci revitalizace budou u hřbi-
tova, v horní části u smuteční síně, skáceny břízy. Po
jejich odstranění bude provedena rozsáhlá výsadba.
V rámci tohoto projektu budou ještě ošetřeny lípy na
ulici Hlavní. V proluce poblíž pizzerie budou vykáceny
pahýly stromů, které nahradí nová zeleň.

Městské koupaliště

**„Tento způsob léta zdá se mi poněkud nešťast-
ným.“** Touto zlidovělou průpovědkou bychom mohli
stručně charakterizovat letošní sezonu na městském
koupališti, kterému počasí opravdu neprálo. V průbě-
hu 43 dnů (od 6. června do 18. srpna 2014) jej na-
vštívilo 16 030 návštěvníků, což je téměř o polovinu
méně než v loňském roce. Nejvíce návštěvníků (1716)
přišlo v neděli 20. července.

IMat

Výstava Proměny Hluku

Nestihli jste si na Dolňáckých slavnostech prohlédnout všechny fotografie, které byly vystaveny na
Penkově statku v rámci výstavy „Proměny Hluku?“ Máte novou možnost. Od 10. do 11. října, v průbě-
hu voleb, ji můžete znovu zhlédnout na chodbě základní školy.

Čím škodí pálení odpadů?

Nastává podzim, doba, kdy se začíná topit. Neustále slyšíme stížnosti občanů na pálení plastů v kotlech.

Obracíme se tedy touto cestou na naše spoluobčany s žádostí o ohleduplnost nejenom k životnímu prostředí, ale i k nám – obyvatelům Hluku. Bud'te, prosím, tak hodní a respektujte nás. Vždyť jistě všichni víme, jak je pálení plastů škodlivé. Zkusme si vážit prostředí, ve kterém žijeme my, a hlavně i naše děti.

Při pálení odpadů vzniká mnoho toxických látek. Dioxiny a furany jsou nejen rakovinotvorné, ale poškozují také hormonální a imunitní systém a ovlivňují nervovou soustavu. Formaldehyd je rakovinotvorný a spolu s ostatními aldehy-

dy a kyselinou chlorovodíkovou dráždí oči a plíce. Benzen je látka rakovinotvorná. Styren je karcinogenní, jeho vlivem dochází při vysokých hladinách k poškození očí a sliznice, dlouhodobá expozice ovlivňuje nervový systém a je příčinou bolestí hlavy, únavy, slabosti a deprese. Množství škodlivých látek se odvíjí od toho, co spalujete.

Koho pálením odpadu nejvíce poškodíte?

Nejen sami sebe a své děti, ale také své nejbližší okolí. Na jedy ve vzduchu jsou citlivější děti, těhotné ženy, starší osoby a lidé trpící astmatickým či jiným respiračním onemocněním. Mějme k nim ohled.

Bilancování popáté

Vážení spoluobčané,

opět se tryskovým tempem přiblížily volby, dovolte mi tedy, abych se zastavil u některých věcí a napsal k nim několik řádků.

Nejprve zmíním to nejpříjemnější, nejvýznamnější úspěšné investice od konce roku 2010:

- základní technické vybavení (sítě, kanalizace, voda, elektřina, vozovka) v ulici Orelské, kanalizace v ulici Kostelní
- výstavba nového sběrného dvora pro ukládání odpadů
- kompletní rekonstrukce zahradní restaurace u tvrze
- profinancování výměny oken, zateplení fasády městského úřadu, hasičské zbrojnice a tělocvičny základní školy
- přestavba kotelny v ulici Závodní na byty
- výměna veřejného osvětlení v ulicích Hradištská a Hlavní
- nákup nákladního automobilu MITSUBISHI FUSO pro místní hospodářství
- dokončení vozovky v ulici Nad Kaštancem
- oprava čistírny odpadních vod
- rekonstrukce vozovky v ulici Antonínské
- obnova fasády mateřské školy
- energeticky úsporná opatření sportovní haly (výměna všech oken, dveří, zateplení fasády a střech mimo hlavního sálu)
- náhrada starých plynových kotlů v budově městského úřadu novými kondenzačními kotly s vyšší účinností
- vybudování kanalizace v ulici Horní Drahy (bude zhotoveno do konce října)
- položení nového asfaltocementového povrchu na vozovkách na sídlišti v ulici Závodní
- rekonstrukce střechy na kabinách fotbalistů
- výstavba spojovacího krčku mezi vchody do základní

školy a tělocvičny na školním dvoře (bude do konce roku provedeno)

- dokončení výměny oken a zateplení fasády bývalého OKP
- oprava pálenice
- vybudování nového dětského hřiště u staré školy
- rekonstrukce místního rozhlasu na bezdrátový systém (bude zhotoven do konce října)
- nový územní plán

Celkově jsme proinvestovali 88,6 mil. Kč, z toho představovaly dotace 39,3 mil. Kč. Opět uvádím, že větší balík dotací jsme získat nemohli, neboť jsme se dostali na hranici pravidla de minimis, které určuje jejich maximální výši 200.000,- euro během tří let (v režimu de minimis se pohybuje většina dotačních titulů). Na základě tohoto pravidla nám např. byla krácena již schválená dotace na byty v ulici Závodní z 2,7 mil. Kč na 1,6 mil. Kč. Výše uvedené omezení skončilo na jaře letošního roku, takže jsme ihned zažádali o podporu na výsadbu zeleně a doplnění sběrného dvora ze Státního fondu životního prostředí, kde nám byla schválena dotace ve výši 763 tis. Kč na zeleň, resp. 562 tis. Kč na sběrný dvůr.

Dotace jsou sice krásná věc, ale nesmí se zapomínat na vlastní podíl města při financování investičních akcí, který je většinou pokryt úvěrem. V současné době má město půjčeny prostředky na Dům s chráněnými byty – zbývá ještě vrátit 3.038 tis. Kč do 31. 1. 2016, cyklostezku Hluk – Dolní Němčí – zbývá vrátit 248.272,- Kč do 31. 10. 2014, energeticky úsporná opatření sportovní haly 8 mil. Kč do 29. 9. 2017 a na nákup nákladního automobilu 189.424,- Kč do 15. 7. 2015. Jelikož první dva úvěry končí v poměrně krátké době a úvěr na sportovní halu je možno bez sankcí kdykoliv vrátit, jsem přesvědčen, že se otevírá období poměrně velkých investičních příležitostí. Věřím, že je nastávající vedení města patřičně využije, zvláště při novém rozpočtovém určení daní, platném od roku 2013, kdy se daňové příjmy města solidně zvýšily. V roce 2013 oproti roku 2012 o cca 10 mil. Kč a za prvních 7 měsíců roku 2014 k roku 2012 o téměř 8 mil. Kč. Pro úplnost uvádím, že dluhová služba (poměr splátek úvěrů, leasingů apod. ke skutečným příjmům v daném roce) činí 5,5%, což je velmi solidní ukazatel a svědčí o dobrém a zodpovědném hospodaření vedení města (nejen ekonomického úseku a starosty, ale především zastupitelstva).

Dočká-li, tak se letos naplní bez jednoho měsíce mé dvacetileté starostování. Je to kulaté jubileum, které si určitě zaslouží pár statistických údajů. Během těchto pěti volebních období se do konce srpna 2014, uskutečnilo 449 zasedání rady města, na nichž rada přijala 9.420 usnesení, zastupitelstvo se sešlo 140krát a přijalo 475 usnesení. Když si uvědomíte, že téměř za každým rozhodnutím se skrývá nějaká činnost, je to úctyhodný kus práce. Pro zajímavost, já jsem za celou dobu chyběl na 2 zasedáních zastupitelstva města a 2 zasedáních rady města pro nemoc a na 1 zasedání rady kvůli dovolené – zúčastnil jsem se zájezdu s Kosenkou do Jihoafrické republiky.

Jistě všechno neprobíhalo ideálně, některá rozhodnutí jsou kontroverzní, ale nepamatuji, že bychom v zastupitelstvu řešili nějaký nepřekonatelný problém, a pokud problém nastal, vždy jsme našli jeho schůdné řešení.

Ještě se chci vyjádřit k nadcházejícím komunálním volbám. Za několik dní se Vám dostanou do rukou vo-

lební lístky s kandidáty jednotlivých stran usilujících o Vaši přízeň. Já nekandiduji na prvním místě především z toho důvodu, že pro mě není prioritou získání některého z uvolněných postů, tj. funkce starosty nebo místostarosty. Pokud ale bude Vaše podpora velmi vysoká, takzvaně neodmítnutelná, nevylučuji, že jednu z výše uvedených funkcí přijmu. Samozřejmě je vše podmíněno získáním potřebného počtu hlasů pro naši kandidátku, umožňující nám účast v zastupitelstvu, a případně poté vůle k dohodě s ostatními stranami. Ještě mám jednu žádost. Pročtěte si, prosím, řádně programy všech kandidujících subjektů. Nevěřte planým slibům, že se za nic nebude platit, i přesto bude Hluk vzkvétat a vše bude bezchybně fungovat. Než dáte kandidátům svůj hlas, použijte, prosím, při rozhodování především zdravý selský rozum.

Závěr

Z celého srdce děkuji všem Hlučanům, kteří mně umožnili prožít skvělých dvacet let života, raději nebudu jmenovat, abych na někoho nezapomněl. Přesto si neodpustím zvláštní poděkování zastupitelům ve všech volebních obdobích, že respektovali výsledky voleb, což není vždy pravidlem, viz minulé volby v Uherském Ostrohu a v Uherském Brodě, kdy vítězové byli odstaveni spojením ostatních stran proti nim. No, ještě manželce a ostatním členům rodiny, kteří se mnou sdíleli dobré i zlé a tolerovali mé občasné vrtochy, jež starostovská funkce přináší. Dle mého názoru jsme udělali spoustu dobrých věcí, ale nejlépe naši činnost ohodnotí historie, až tu nebudeme.

Ing. Jan Šimčík, starosta

Pane Řího, děkujeme!

František Říha, muzikant, dlouholetý hudební pedagog a ředitel Základní umělecké školy v Uherském Ostrohu předal v letošním roce kormidlo této organizace do rukou neméně vynikajícího hudebníka Radima Havlíčka. Za léta ředitelování přivedl František Říha k hudbě nespočet mladých hudebníků, z nichž vychoval mnoho muzikantů, založil několik cimbálových muzik (CM Babica, CM Pramének, CM Šefranica) a stál u zrodu zajímavých folklorních přehlídek a soutěží (např. Hucký bombóz). Díky němu se hlucká ZUŠ nesmazatelně zapsala do kulturních dějin Hluku.

Pane Řího, děkujeme za Vaši trpělivost, se kterou učíte děti naslouchat hudbě. Děkujeme, že udržujete a rozvíjíte hudební kulturu v Hluku, i přestože je stále složitější vyhovět publiku. Jsme rádi, že Vaše působení na ZUŠ nekončí. Přejeme Vám pevné zdraví, hodně elánu a ještě mnoho hudebních nápadů.

IMat

Dolňácké slavnosti aneb Zúročené úsilí

Dolňácké slavnosti jsou pro Hluk velkou událostí. Ani letos tomu nebylo jinak. Mohlo by se zdát, že již není co o slavnostech a jízdě králů psát, aniž bych se opakovala. Vždycky je ale důvod poděkovat všem, kdo slavnosti a jízdu králů chystají, prožívají ji a žijí jí. Připravit jezdce, zajistit program po stránce umělecké a technické je velmi náročné. Neméně obtížné je rovněž přichystat kroje, kterých se v krojovaném průvodu sešlo opravdu hodně. Za všemi výstavami, divadly, košty vín a besedami se skrývá nedocenitelná

práce dobrovolníků. Odměnou všem je velká účast vás, návštěvníků. Není nad to, když královskou družinu doprovází davy lidí, kteří kvitují každou novou vývolávku. Smutná by byla jízda králů bez návštěvníků. Neznám hezčí pocit soukromosti, než jaký lze zažít uvnitř průvodu, jehož čelo nese název „Krojovaný Hluk“. Každý máme svůj důvod, proč si jednou za tři roky obléceme kroj a doprovázíme královskou družinu. Ať už je to láska k folkloru, úcta k tradicím, potřeba někam patřit, nebo jenom zkusit se projít v kroji. Jisté je, že to většinou

děláme rádi, což je znát. Vytváří se tak neopakovatelná a nepopsatelná atmosféra, které podléhá stále více lidí. Proč by se jinak více jak pětistovka Hlučanů oblékala do kroje?

O tom, že se Dolňácké slavnosti vydařily, svědčí i pochvalné příspěvky v rádiích, které v červenci zaslali spojení účastníci. Do naší redakce přišly také dopisy, které vám rádi předkládáme. Vždy potěší, když úsilí ocení někdo zvenčí.

Iveta Mátllová

Foto: Štěpán Mitáček

Jízda králů v Hluku 2014

Pocházím z Moravy a jízdu králů jsem viděla v Hluku před mnoha léty, to ještě žil pan spisovatel Kožík, a jednou jsem na ní byla i ve Vlčnově. Takže jsem věděla, co nás čeká, a přátelé – nebyla jsem zklamána.

Můj syn se na Moravě jen narodil a chtěl tu slávu, na kterou ráda vzpomínám, jednou také vidět. Rok předem jsme tedy návštěvu plánovali a ujeli 260 km, abychom to viděli.

Už v 7 hodin jsme byli v Hluku, chtěli jsme vidět zdobení koní i strojení jezdců. Před domem u Štipčáků stáli dva koně,

bílý a hnědý. Srdečné přivítání štamprlí slivovice, bohaté pohoštění, vynikající vdolečky. Sledovali jsme zdobení koní i strojení pážete babyčkami do dámského kroje, druhý syn vyšel již ustrojený a vyskočil na hnědáka.

A pak to všechno začalo, řízná dechovka, třicet jezdců, mladičský král s růží v ústech, pážata s tasenými šavlemi. Velice vtipné a trefné vyvolávky (některé jsem si poznamenala z nástěnky ve škole). Diváků bylo nepřeberně, vzrušeně provázejí družinu jezdců a čekají na další Hýlom, hýlom... Je to vše nádherné, ozdobení koně se srdcem na hrudi a jezdcí v krojích s tureckými šátky místo praporců, slunce palí až moc, nálada je vynikající.

Obešla jsem všechny výstavy a moc jsem se těšila na originál Jízdy králů Joži Uprky – ano, je to ta atmosféra nádherné slavnosti.

A po obědě krojovaný Hluk! On snad opravdu každý v tomto městě má kroj, miminko v kočárku v růžových šatíčkách se stuhami, chlapeček spinkající na peřině v řebříňáčku s vyšívanými rukávky a nezbytnou zástěrkou a další děti v krásných košatinových kočárcích. Mladé dívky s bohatým pentlením na hlavě, vdané ženy v tureckých šátkách, celé rodiny v krojích, i dědádci a babyčky.

Ano, zde se rodí ten vztah k folklóru a letitým tradicím!

Co na to můj syn? „Nádhera, pohádka, nic takového jsem ještě nikdy nezažil.“

Jsem moc ráda, že jsem právě u vás v Hluku mohla předat dědictví své rodné Moravy další generaci.

Hýlom, hýlom a vaše jízda nejkrásnější byla!

Mgr. Eva Malinová
Nové Město nad Metují

Jak nás vidí jiní

Každého z nás někdy zajímá, jak naše počínání hodnotí jiní. Náš zájem je vzbuzen o to víc, když o nás napíše někdo, kdo problému opravdu rozumí, někdo, kdo má dlouholeté osobní zkušenosti v dané oblasti. Když nás pochválí člověk, který se jízdou králů zabývá od svého dětství, u nějž je jízda králů rodinnou tradicí, velmi si to považujeme. Tím, kdo vykreslil a popsal atmosféru hlucké jízdy králů, je Josef Holcman, ochránce folkloru. Jeho otec byl obnovitelem jízdy králů ve Skoronicích. On sám mnohokrát jezdil, jeho synové v tradici pokračují, sestra jízdu organizuje. Sám napsal několik knih a neustále s velkým zájmem všechno folklorní sleduje. Obzor Josefa Holcmana je široký, stejně jako jeho srdce. Právě proto nás pochvala z jeho úst těší.

Po jízdě králů jsme obdrželi dopis, který nás potěšil, a budeme rádi, když potěší i vás, milí čtenáři Hluckých novin. S laskavým svolením Josefa Holcmana si jej dovolueme uveřejnit. Dopřejte si stejný pocit hrdosti, že patříme do Hluku, který slova dopisu vyvolala v nás.

Prostřednictvím těchto řádků děkujeme všem jezdcům v družině za to, že nevyvolávali žádné sprostáry, že vzorně nesli odkaz předků a pomohli utvořit společně s ostatními soubory, a hlavně krojovaným Hlukem v průvodu, překrásný a pestrobarevný obraz ze života naší obce. Takový obraz si jistě v mysli nadlouho uchová každý účastník letošních

slavností.

Děkujeme i Marii Plačkové za vzornou součinnost při řešení našich požadavků, ať už kolem ustájení koní, možnosti trénovat vyvolávky a zpěv v prostorách Lichtenštejnského statku s nádhernou akustikou. Ale také při uspořádání vizualizací statku a výstavy, kterou společně s Antonínem Plačkem, Mišou Beníčkovou a Štěpánem Mitáčkem stvořili.

Děkujeme i panu Holcmanovi za slova, jež pohladí.

**Josef, František a Petr Pospíškovi
a Miroslav Šuránek**

Dolňácké – slavnost paměti generací

V pátek 4. července letošního roku jsem jel z Nové Lhoty na kole přes Vápenky na Velkou Javořinu. To byla úmyslná předejhra: Súchovské mlýny, lesní cesty a krátce po poledni Velká Javořina, vysoká 971 metrů. Pohledy, které máme zadarmo, a možná právě proto je nedoceňujeme: na jih Pálava, na východ štítů Velké Fatry. Na dlani Uherský Brod i Hluk, někdejší věže královského města a vedle, v chráněné kotlině teplé červené střechy, pokrývající městečko, kde se jezdí jízda králů. Nahoře foukalo jak v říjnu. Příroda je dokonalá: Velký Lopeník, Mikulčin vrch a stará Holubyho chata s kyselnicou. Pomník bývalému ministrovi životního prostředí Vavrouškovi (zahynul v Tatrách), pomník českému letci z II. světové války, pomník veliteli partyzánské brigády Dibrovovi a pomník česko – slovenské vzájemnosti, pozoruhodný tím, že jsou na něm místa pro tři znaky, slovenský, moravský a český, který je ovšem kladivem uražen mozkiem a rukou nějakého devianta. Vzdor tomu tam stojí ze železných prutů v zemi zabetonovaný nápis, jakási cedule: Znovusjednocenie Československa 2018!

Uvědomil jsem si z té výšky, v jakém požehnaném kraji se nacházíme. Kde najdeme u nás tisícimetrovou horu, pod níž se rodí hrozny a dělá víno? Není divu, že tato krajina byla po staletí v zájmech všelijakých nájezdníků ze všech světových stran.

Druhý den mě žena odvezla do Hluku. Hejtmana Šarovce Františka Kožíka jsem v sobotu zhlédl s napětím, byla to velká místní věc, takže maličkosti mě ani nezajímaly (herci mohli mluvit nářečím). Byla to vesnická freska, která oslavila naše předky a jejich schopnost přežít. Skvělý začátek byl dán prostou akcí: stařeček kuje kosu. Děcka byla přirozená, herci s poctivými výkony, k tomu muzikanti a koně, takže diváci byli chtiví každé repliky; taková by měla být přirozená forma vzdělávání pro mladé. Totální lidové divadlo. Paní režisérka Poledníková – Krylová dbala na to, aby hra emočně

Foto: Štěpán Mitáček

zasáhla co nejširší okruh diváků. Podařilo se jí to i obsazením Davida Hájka do hlavní role.

Navíc to byla pro mě inspirace, protože už můj otec měl záměr napsat hru o vypálení Skoronic za třicetileté války a jejich kolonizaci z Kunína v roce 1677.

Potom jsem se zúčastnil besedy v Domkách, jež jsou jedinečnou lokalitou, jaká v přirozeném současném prostředí nemá obdoby: Je takových nepochybně víc, ale ve skanzenech. V Čechách Holašovice, ale na Moravě nevím o ničem podobném. Interiéry vkusně a účelně zařízené, každý tam má co uvidět. Dívám se znovu na fotografie pěti starých baráček a to je pohádka, ta kombinace barev, kterou nemůže žádný architekt navrhnout ani vymyslet, protože toto je výsledek estetického účelného citění našich předků: podrovnávky, jednoduše zdobená okna, stylová vrata i dveře. Omítka bílá, modrá, žlutá, žlutohnědá, jejich souznění je balzámem pro naše oči, přivyklé na opoměštělé tvary a barvy většiny venkovských brizolitových domů.

V neděli jsem prošel ulicemi a sledoval, jak rodiny stroj koně. Staří i mladí účelnými pohyby dělali z koní barevné herce. Mezitím jsem stačil nahlédnout do místní sýpky (či statku), která kdysi byla (a mohla by zase být) skvostem, jenž by povznese Hluk nejen po stránce architektonické, ale i morální – ideální místo pro propojení mezi naší minulostí a budoucností. Barokní oblouky vrat, pískovcové kvádry jako základy pro konstrukci, ručně tesané sloupky. Prostor, který by se opět mohl stát součástí opěrných bodů obce a to naprosto originálně tím, že vedle sebe stojí objekt pro uspokojování duchovních potřeb, tedy kostel; objekt sloužící ke správě (v minulosti i k obraně) obce, tedy tvrz; statek, který v minulosti sloužil k zásobování potravinami, a dnes by mohl sloužit jako pomník minulosti, účelně vytvářející budoucnost, protože: Co je, bylo a co bude, už je. Čas je nemilosrdný a neumí odpouštět zaváhání typu bourání starých staveb, které ještě chtějí sloužit – je to z těch prostor cítit.

Hlukem pak projelo třicet jezdců, kteří uměli klusat, vyvolávali zpařiti, verše byly vtipné, vkusné a ne lascivní. Mělo to řád a koně byli velice dobře vybraní – zvykli si jak na ozdobu na sobě, tak na množství lidí vedle sebe a hlavně na zvuky: muzika, mikrofony, hlasy. Mohutnost takového průvodu má silný účinek a hosté z blízkého i dalekého okolí, byli tak uneseni, že jsme se všichni ocitli na chvíli v ne-

vědění, v časech rituálů, které povznášely práci na umění. Jízda králů se zase ukázala jako fragment ze života selského stavu, který byl surově v padesátých letech rozmetán. Jízda králů dokazuje, že člověk a jeho gruntovní podstata včetně jeho zvyků a tradic se zničit nedá. Ani Turci, ani vojáci, ani komunisté nezlomili sedlácké národy. Ty jsem zahlédl na okamžiky v očích všech Pospíšků, Šuránků či Uhlířů, chlapů v krojích, kteří

chodili kolem koní a periferním viděním, jaké měl Tonda Panenka na hřišti, nenápadně kontrolovali pozice jezdců i diváků tak, že se lidi cítili bezpečně a dobře. S koňmi si v tu neděli rozuměli, jak kdyby s nimi pořád pracovali denně. Ta schopnost udělat parádu s ušlechtilým zvířetem, krásnými mladými jezdci v krojích a s vyvolávkami, je v genech. Kdo se kde jinde z obyčejných lidí dočká, že je o něm stvořena lidová píseň, tedy báseň? Ta schopnost se nedá naučit, ale nedá se ani zničit! Na tom mají velký podíl ženy, které opatrují kroje a dělají ozdoby na koně.

Pocity z jízdy veskrze pozitivní a navíc odpolední mohutný průvod se stovkami krojovaných z celé republiky, přičemž zase jízda králů v čele jim dodala punc dokonalé elegance. Správně Hlučané načasovali Dolňácké po třech letech, protože takové slavnosti by každoročně zevšedněly; jsou sice přitažlivé a dráždí nás k výkonům tanečním i píjácským, ale trvalé dráždění (třeba myšlenka na každoroční takovou akci), jak milí čtenáři jistě víte, vysiluje. Od toho máme hody.

Budiž proto pochváleni ti, kteří se takto starají o gene- rační paměť. Můj dík míří touto cestou ke všem Hlučanům a jmenovitě starostovi Janu Šimčíkovi. Necht' se jim všem totéž, co s letošními slavnostmi, podaří při obnově zmíněné sýpky a celého statku. Hluk může být ještě pěknější.

Josef Holcman

Drábova studna

Více otazníků než odpovědí

Studna, zcela běžný a nenahraditelný zdroj pitné vody ještě v době ne tak vzdálené. Dnešní padesátníci v dětství jiný zdroj neznali. Studna byla součástí téměř každého domu v Hluku. Kvalita vody? Nikdo ji zásadně neřešil, a i když byly mnohé studny v blízkosti hnojiště, lidé vodu používali k vaření i pití. Asi odolnost organismu byla navyklá na všelijaké domácí hodnoty a nějaký mikrob navíc ji nerozhodil. Dnes bychom po konzumaci takové vody ze studny pravděpodobně spotřebovali několikrát větší množství při následném splachování záchodu. Ale odolnost organismu zde nechceme řešit.

Zavedení vodovodu v sedmdesátých letech minulého století potřebu studny jako zdroje potlačil. Nedošlo sice k hromadné likvidaci, ale dnes používáme studniční vodu možná jako užitkovou v domě, anebo na zalévání. Co však mizí, jsou pumpy. Nejsou jednoduše potřebné, ještě můžeme někde v Hluku uvidět pumpu litinovou, anebo nějaký rumpál spíše jako dekoraci v zahrádce než funkční zdroj. Ale zcela zmizely dřevěné pumpy z ulic. Využívaly je ještě generace dnešních šedesátníků v případě, že domácí zdroj občas v letním období vyschl.

Nejvydatnějším zdrojem v celé obci podle pamětníků měla být Drábova studna. Stékaly se do ní prý tři prameny z hája, a tak nikdy nevysychala. Už samotný název vybízí k uvažování, jakpak asi vznikl. Je důvod prozaický? Byla majetkem nějaké rodiny Drábových? Anebo ji v pozdním středověku strážil nějaký drsný muž a nutil poddané čepovat vodu pro kravky statku Lichtenštejna, kterých bylo ve dvoře na šedesát a také koní a drůbeže nepočítaně? Spotřeba vody tedy značná a služba u rumpálu náročná? Že by se snad v ní nějaký Dráb při výkonu služby utopil? Anebo mu do vody někdo pomohl? Jenom samé otázky. Kdo zná odpověď?

Velice rádi bychom se o této studni dozvěděli více, pro-

Fotorekonstrukce studny

to prosíme pamětníky, kteří by snad znali důvod zasypání, anebo ještě lépe uchovávali ještě někdo fotografii staré dřevěné pumpy? Chceme studnu popsat, zdokumentovat a uschovat informace o ní, ale i o jiných významných studnách v Hluku, a založit pro příští generace, které už nebudou o studnách mít žádného povědomí, stejně jako dnešní dvacátníci. A možná se podaří i pumpu zrekonstruovat. Nevíme v okolí o žádné podobné dřevěné pumpě, kterých bývalo kdysi více než litinových. Nejen pro děti by opravená dřevěná stavba byla zajímavou a hmatatelnou atrakcí. Ale věříme, že i mnohý z dospělých by se zájmem technicky zauvažoval a žasl, jak si lidé uměli poradit a vytvořit schopný dřevěný funkční stroj. Prosíme především pamětníky, pomozte nám alespoň informacemi, které v hlavách nosíte, zmapovat, co zatím ještě lze.

Všechny vaše informace zpracuje Silvie Hájková, e-mail: hajkova.silvie@centrum.cz. Můžete jí také zanechat vzkaz a kontakt v prodejně potravin Duha, ráda Vás sama navštíví.

IMat a sh

Sponzoři Dolňáckých slavností 2014

Ing. Košina Miroslav (Luhačovice); V. D. H. DUHA, s.r.o. (Hluk); Jelének Miroslav ml. (Hluk); RUMPOLD UHB, s.r.o. (Uherský Brod); Autodoprava Bachan, s.r.o. (Hluk); Pneuservis Dufka Jaromír (Hluk); GARNEA (Hluk); KOVOPLAST výrobní družstvo (Hluk); Ing. Vlček Stanislav (Hluk); Mitáčková Marie - průmyslové zboží (Hluk); TREND ABC, s.r.o. (Hluk); Rybníkář Petr (Hluk); JEDNOTA, spotř. družstvo (Uh. Ostroh); Křivák František-TEROSAT (Hluk); Pozemní stavitelství Zlín, a.s.; NIOB, s.r.o. (Hluk); Srnec Tomáš (Hluk); Šustáčková Milada (Uherské Hradiště); DOBET, s.r.o. (Ostrožská Nová Ves); Ostroh, spol. s r.o. (Uherský Ostroh); Gumárna Morava, s.r.o. (Zlín); ALCEDO BK, s.r.o. (Hluk); Ing. Jana Pániková (Hluk); Šimčík Pavel (Hluk); FOTOVOLTAIKA – Bobík, s.r.o. (Hluk); GEOMMA, s.r.o. (Uherský Brod); Stolářství Šimčík, s.r.o. (Hluk); Grňáková Jana (Hluk); Plaček Libor (Hluk); Ondrová Jana – kovoobrábění (Hluk); Dufka Marek (Hluk); PRUTEX, s.r.o. (Hluk); Halla Visteon Autopal, s.r.o. (Hluk); TEIKO, s.r.o. (Spytihněv); FHM SOLAR s.r.o. (Brno); Mořický Jan (Hluk 1539); Ministerstvo kultury ČR (Praha); Dolňácko, a.s. (Hluk); DRUMAS spol. s r.o. (Hluk).

Město Hluk děkuje všem sponzorům za podporu, které si nesmírně váží.

Hráli jsme s Josefem Poláchem...

Za milého zájmu veřejnosti se na Památkových domcích uskutečnil křest knihy vzpomínek na cimbálovou muziku Dolňácko a primáše Jožku Polácha se související výstavkou archivních materiálů.

Slavnostní akt nebyl do pátečního programu Dolňáckých slavností zařazen náhodou: muzika slavnosti vždy páteční besedou zahajovala a vzpomínka při té letošní byla jistě na místě.

Patronem knihy bylo Město Hluk a po hudební stránce zpřijemňovala atmosféru cimbálová muzika Harafica: hned na úvod překvapila znělkou, kterou řadu let Dolňácko svá vystoupení zahajovalo.

Publikaci předcházela inspirující schůzka a chuť muzikantů podělit se o vzpomínky na muziku a jejího primáše. Příběhy se dělí do pěti oddílů s řadou úsměvných i vážnějších epizod, doplněných fotografiemi a dokumentující život primáše a muziky. Po úvodním slovu Jiřího Jílka popisují autoři své postřehy ze života kolem muziky ve druhém a třetím oddílu. Čtvrtá část volně navazuje a je zaměřena na zahraniční cesty. Poslední, pátá část, je o všem, co muzicírování předcházelo, o lidech kolem kultury v Hluku.

Výstavku připravili manželé Poláchovi: je vytvořena z rodinného archivu, z materiálů, na které se v knize nedostalo. Na panelech byly rozmístěny fotografie a písemnosti, dokumentující propletenec života Jožky Polácha a muziky: od založení cimbálovky a příchodu Josefa jako učitele do Hluku přes muzicírování, Besedy u cimbálu, Večery písně a poezie s Tokošem, Slovácko sa nesúdí, přes ostatní aktivity muziky, fašanky, vinobraní až po housle s furiantským kapesníčkem – primášovy housle, už jen ve vitrině...

Publikum bylo skvělé, vnímavé, skvělá byla i o dvě generace mladší muzika a soudím, že jsme si to všichni navzájem „užili“...

Pokud jste výstavu z časových či jiných důvodů nestihli,

máte možnost si ji prohlédnout do konce září, po objednání na telefonu 732 855 257. A máte-li zájem o knihu, zakoupit ji můžete na Městském úřadu, v informačním centru nebo přímo na Památkových domcích...

Jelénkovi

Fotoohlédnutí za Svatovavříneckými hody

Svatovavřínecké hody nabídl opět bohatý program. Po tři dny se Hlukem nesla hudba všech žánrů, v kostele sv. Vavřínce si mohli zájemci prohlédnout zajímavou výstavu obrazů Františka Vaňka. Věřící, kteří navštívili hodovou mši svatou, si vyslechli krásné zpěvy chrámového sboru a jeho dobrovol-

níků. Místní svaz chovatelů uspořádal výstavu drobného zvířectva a divadelní spolek Bumbác exceloval v repríze hudební pohádky Ať žijí duchové.

IMat

Foto: Lukáš Baroň a Štěpán Mitáček

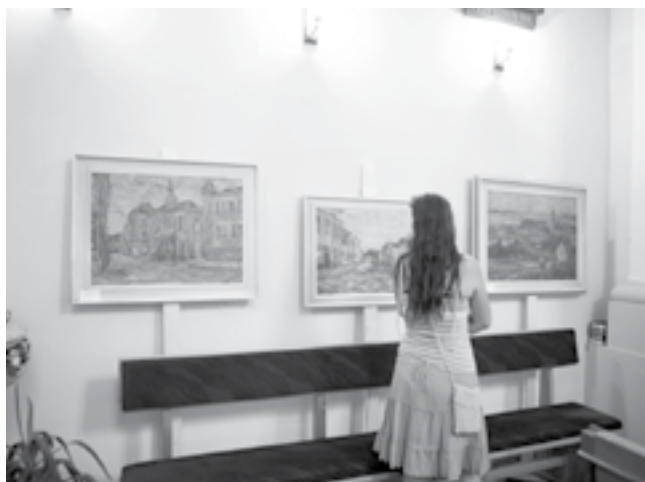
CM Babica

DH Šarovec

Country kapela Western hrála nejen k poslechu, ale především k tanci.

Výstava obrazů Františka Vaňka

Chrámový sbor

Ani nepříznivé počasí neodradilo stovky návštěvníků, kteří si nenechali ujít představení divadelního spolku Bumbác.

Výstup na Mont Blanc

První myšlenka uskutečnit tuto výpravu vznikla na jednom z našich tradičních velikonočních treků ve Vysokých Tatrách, na Rysech.

Protože nás baví nejenom hory, ale zvlášť zimní výstupy, řekli jsme si, že bychom chtěli vyzkoušet něco víc, než co nám mohou nabídnout slovenské a rakouské hory.

Zvažovali jsme nejvyšší vrcholy Evropy a postupným výběrem jsme se dobrali dvou. Evropské maximum na východě – Elbrus, nebo známější horu na západě – Mont Blanc. Výprava na Elbrus by byla časově velmi náročná a navíc skloubit časové možnosti nás všech nebylo vůbec jednoduché. Rozhodli jsme se zvolit tu časově méně náročnou variantu a tou byl Mt. Blanc.

V době, kdy rozhodnutí padlo, jsme věděli, že pokud se náš plán má stát realitou, musíme na sobě zapracovat, protože Mt. Blanc není pro žádná „béčka“.

Celá příprava nás stála hodně času a museli jsme také uvolnit nemalé finanční prostředky, abychom dokoupili chybějící lezecké vybavení a mohli s ním začít trénovat.

Naše příprava probíhala jak po fyzické, tak po technické stránce. Nic jsme nechťeli podcenit, a proto jsme cvičili lezecké techniky, slaňování, vytahování z trhlin, pohyb na sněhu a ledu. Veškerý technický trénink jsme prokládali jízdou na kole, plaváním a během. To všechno jsme při výstupu zúročili.

A nyní je na čase představit všechny členy výpravy: Václav Mikuláščík, Radek Píštěk, Kamila Kohoutková a naše kamarádka Lucie Kolářová z Otrokovic.

Dnem odjezdu se stala středa 17. 7. 2014, kdy jsme v odpoledních hodinách vyrazili autem směrem Francie do Savojských Alp. Cesta nám trvala patnáct hodin, urazili jsme dvanáct set kilometrů a přešli hranice pěti států.

Den první: První den měl být dle původního plánu odpočinkovým. Pro rozhýbání ztuhlých těl po dlouhé cestě volíme menší výšlap k ledovci d'Argentière, který je jedním z největších v Evropě.

Po sestupu zpět do města Chamonix, centra dění Savojských Alp, jsme v místním infocentru zjistili nemilou zprávu – předpověď počasí pro Blanc ve dnech, kdy jej máme v plánu zdolat, je velmi nepříznivá – nový sníh (50 cm/24 h) a silný vítr (40 m/s). Je potřeba se rychle rozhodnout: půjdeme podle původního plánu, budeme se postupně aklimatizovat s menší šancí na dosažení vrcholu, nebo zvolíme rychlý výstup a budeme riskovat nebezpečí výškové nemoci a celkový neúspěch. Vzhledem k tomu, že má naše expedice omezený časový horizont, není jisté, kdy se počasí zlepší, a natahovat celou akci nepřipadá v úvahu. Rozhodnutí je jasné! Volíme druhou variantu bez aklimatizace, proto je potřeba se ještě dnes dostat do nejvyšší možné výšky.

Během 20 minut balíme vše potřebné a utíkáme ve snaze stihnout poslední výjezd lanovkou a následně zubačkou do výšky 2380 m n. m. do Nid d'Aigle, kde travíme první noc pod šírákem.

Den druhý: Brzo ráno balíme a vyrážíme směrem k dalšímu záchytnému bodu – Refuge du Goûter – chatě ve výšce 3817 m n. m., která je posledním místem pro přespání před vrcholem. Čeká nás 1400 výškových metrů na těžko, s dvaceti pěti kilovými batohy. První úsek k ledovci Tête Rousse je jednoduchý rychlý výstup a dál k chatě Goûter zbývá posledních 600 výškových metrů, ty ale nejsou zadarmo. Cesta vede

Chata Refuge du Goûter (3817m n. m.)

strmou západní stěnou, do které se v odpoledních hodinách začíná opírat slunce, sníh taje a volné kameny padají. Je to nejnebezpečnější část celého výstupu, pověstný Grand Couloir. Tento krátký cca 50 m dlouhý úsek je potřeba přeběhnout rychle a s asistencí ostatních členů výpravy, kteří hlídají, jestli právě neletí kolem vaší hlavy kameny. Po absolvování této pasáže se vydáváme vstříc svahu o sklonu 50° vedoucímu k chatě, která je postavená na hřebenu a po celý den viditelná. Tato pasáž prověří každého, kdo se o zdolání vrcholu pokusí. U těch, co se neaklimatizují, se zde začínají objevovat první příznaky výškové nemoci.

Po několikahodinovém stoupání od ledovce se konečně kolem páté hodiny odpoledne dostáváme na chatu. Stanování v okolí je přísně zakázáno, proto jsme se pokusili sehnat volná místa na chatě. Nocleh jsme si sice rezervovali dva měsíce předem, ale na jinou noc. Chata bývá přes léto plně obsazená, a tak jsme si nedělali iluze, že přespíme v posteli. Díky výřecnosti našich holek se povedlo okouzlit správce chaty pro přespání uvnitř, ale jen v „botárce“. Nutno dodat, že to nebylo vůbec komfortní. To, že jsme platili plnou cenu, jako všichni ostatní, nám ale v tu chvíli vůbec nevadilo. S odstupem času vám ale 70 Euro za spánek mezi botami 120 lidí přijde dost.

Den třetí: Na vrchol je potřeba vyrazit velmi brzy. Po třího-

Nouzový bivak Vallot (4362 m n. m.)

dinovém spánku nás v jednu ráno probouzí první výprava. Po chvíli se v botárce začínají shromažďovat ostatní horolezci, vstáváme taky a okolo 02:00 s batohy, kterým jsme předtím výrazně odlehčili, vyrážíme k vrcholu. V této výšce už je nutné, aby byli všichni členové výpravy navázáni na laně. Vrcholová část je pokrytá ledem, ve kterém jsou trhliny. Ty mají hloubku mnohdy několik desítek metrů, do kterých hrozí pád. Na vrchol leze v létě průměrně 100 lidí denně, a tak je před námi ve tmě vidět zástup svítících čelovek. Člověk pak aspoň ví, kudy ve tmě jít. Prvních 500 výškových metrů k vrcholu jdeme ve tmě, kolem kopule Dôme du Goûter k nouzovému bivaku Vallot ve výšce 4362 m n. m. Je to poslední místo, kde se dá ukrýt před zimou a větrem.

Řídký vzduch už v této výšce pociťuje téměř každý, ale zdaleka ne každý se s ním dokáže rychle vypořádat. Navíc, když před tím neproděláte řádnou aklimatizaci, tak jako my. Začínáme pociťovat příznaky výškové nemoci. U každého může mít jiný průběh, ale obecně se projevuje bolestí hlavy, žaludeční nevolností, únavou a v některých případech i lehkou demencí. Toto je místo, kde se „láme chleba“. Část těch, kteří se dostanou až sem, se vrací zpět dolů. Zhodnotili jsme naši situaci a rozhodli se, že na vrchol určitě jdeme!

Bivak Vallot slouží pouze k nouzovým účelům, proto jsme se tu dlouho nezdržovali a vyrazili po čtvrt hodinovém odpočinku vstříc zbývajícím, téměř pětistům výškovým metrům. V momentě, kdy začínáme stoupat od bivaku, už svítá. Konečně přichází možnost shlédnout to, co jsme toho dne už absolvovali, a hlavně to, co nás ještě čeká, protože samotný vrchol nebyl po celou dobu výstupu viditelný díky tvaru hory. Ovšem máme smůlu – posledních cca 200 výškových metrů Mt. Blancu je pod mrakem. Mrzuté je to, že z vrcholu nebude výhled, to nás ale od výstupu neodrazuje a valíme dál. S přibývajícím výškou sílí vítr a klesá teplota. Na Mt. Blancu je cestou několik meteorologických stanic, tím pádem je tamní předpověď počasí velmi přesná. Víme, že se má počasí okolo poledne výrazně zhoršit, proto si musíme pospíšet, abychom se ještě do poledne dostali zpět na Goûter. Je okolo sedmé hodiny, takže máme ještě dost času. Výstup v horních úsecích je o dost pomalejší, jdeme pomalu, plynule bez větších přestávek. Po hodině chůze vstupujeme do mraku, v ten moment definitivně končí naděje na selfie z vrcholu a jdeme si jen pro ten pocit, že jsme tam byli.

Mrak je velmi hustý a viditelnost nízká. Naštěstí jdeme po hřebenu, který je dost ostrý, ale na druhou stranu se není kam

Pohled dolů, asi 100 výškových metrů nad Vallotkou

ztratit. Samotný hřeben přezdívaný Ženevská břitva, po kterém stoupáme, je jen okolo půl metru široký a uhýbat horolezcům, kteří jdou v protisměru, není ve větru nic příjemného. Těsně pod vrcholem se náhle sklon hory zmírňuje, až máme pocit, že jdeme po rovině. Z mraku se náhle vynoří dvě postavy, ptáme se – Jak je to daleko na vrchol? A oni že už tam skoro jsme, jen 50 m. Jsme nahoře! Vrchol označují jen tibetské vlaječky. Jsou tu zrovna dva Španělé, fotíme jim vrcholovku a chceme taky jednu. Teď nastala chvíle hledání hlucké vlajky pro naši vrcholovku. Nutno říct, že velkou část času na vrcholu jsme strávili právě jejím hledáním, nikdo totiž nevěděl, kde je. Mezitím Španělé odešli, ale k našemu štěstí přišla další skupina Francouzů. Ti potvrdili foťákem naše dobytí vrcholu. Následují gratulace mezi námi všemi a pak vrcholový přípitek slováckou slivovicí. Ta na chvíli zahřeje, ale po pár minutách na vrcholu nám začíná být zima a pomýšlíme na sestup.

Kupodivu i cesta dolů dá člověku zabrat, ale s každou stovkou sestoupených metrů cítíme, že se lépe dýchá. Sestup zpět na Refuge du Goûter zabere cca 2,5 h, a to včetně obhlížení ledovcových trhlin, kolem kterých jsme po tmě šli a neměli o nich ani potuchy. Na chatě odpočíváme před posledním úsekem na ledovec Tête Rousse, kde je dovoleno stanování. Tam nám pár Poláků radí, abychom si do stanu dali pár velkých balvanů, protože už toho dne odletělo vlivem silného větru několik stanů do údolí těm, kteří byli zrovna nahoře.

Den čtvrtý: Večer začíná foukat tak silný vítr, že to holkám zlomilo stanovou tyčku, ta protrhla do cely půlmetrovou díru, proto jsme se někdy okolo druhé ranní sbalili a našli azyl v blízké chatě. Pozn.: opět v botárce, ale tentokrát naštěstí zadarmo. Kolem šesté jsme vstali a vyrazili dolů k zubačce. Po cestě silně přšelo, trochu jsme litovali těch, kteří šli proti nám nahoru. Ti asi vrchol nezdolají, dalších pět dnů má totiž pršet, sněžit a silně foukat.

Rychlým výstupem jsme ušetřili několik dní, proto následoval zasloužený odpočinek: sever Itálie, města Miláno a Verona. Ve Slovinsku moře a údolí řeky Soči.

Kam příští rok? Ještě nemáme jasno, ale určitě na hory a určitě vysoko.

Fotky z celé výpravy najdete na Google+, účet Václav Mikuláščík

Pohled na Ženevskou břitvu a vrchol v mracích

Mont Blanc crew

První světová válka určila podobu uctívání Památky zesnulých

Dušičky – oficiálně Památka zesnulých – připadají vždy na 2. listopad. V tento den vzpomínáme a modlíme se za mrtvé, jejichž duše ještě pobývají v očistci. Tento významný den prošel cestou vývoje. Zprvu se na zemřelé vzpomínalo velmi komorně, pouze v rodinném kruhu. První veřejná oslava uctívající zesnulé se konala v roce 998 ve francouzském benediktinském klášteře v Cluny. Tento zvyk se postupně rozšířil do dalších zemí. Dnešní podobu svátku však přinesla až 1. světová válka – bolestivě proslulá nevídaným počtem mrtvých.

Ani hlucká farnost nezapomínala na své hrdiny. Na „Dušičky“ se vždy konaly pobožnosti, při nichž se modlilo za padlé vojáky této hrozné války. Jednou z obětí byl také můj dědeček, Jan Huspenina. Narukoval už jako záložák. Ve válce byl už jeho nejstarší syn Vavřinec. Dědeček nepadl přímo na frontě, ale jak říkala maminka, „poslali jej domů umřít, zalélo mu to plíce.“ Asi španělská chřipka? Nevím. Zemřel 26. 10. 1918 ve věku 47 let. Zůstalo po něm 6 dětí, z nichž nejmladší, osmiletá, byla moje maminka.

Uctít památku zesnulých jsem chodívala vždy s maminkou, mnohdy za velké zimy i mrazu. Pobožnost vedl kněz a kostelní předzpěváci – Jan Bachan a Jan Bartoň. Modlily se litanie a zpívaly se písničky. Na jednu z nich jsem si vzpomínala, ale znala jsem jen první sloku. Celou píseň mně dala paní Anna

Prachařová. Pokud ji znáte, zazpívejte si ji k uctění památky našich vojáků se mnou.

Na svého dědečka jsem nezapomněla a každý rok na Dušičky jsem chodila se svými dětmi, a nyní také s vnuky, rozsvítit k pomníku padlých svíčku. Kolem roku 1956 se v Hluku přestala veřejně uctívat památka padlých vojáků, konají se pouze bohoslužby na uctění Památky zesnulých. Letošní rok je výjimkou – v neděli 27. 7. byla mše svatá věnována všem vojákům z Hluku padlých v 1. světové válce. Po mši svaté byla jejich památka uctěna u pomníku společnou pobožností, při níž byli

všichni padlí vojáci vyjmenováni. Děkuji tímto jménem všech rodin duchovnímu správci Josefu Jankovi za důstojnou vzpomínku a všem, kteří se pobožnosti zúčastnili.

Modlitby za padlé vojáky 1. světové války

1. Přes den i z večera, za noci za šera vzpomínej, vzpomínej si na mě manželko má.
2. Při práci při denní, čas-li máš k modlení, modlívej, modlívej se za mě dceruško má.
3. Matince v ochotě při těžké lopotě, pomáhej, pomáhej jí za mě synáčku můj.
4. Když den se nakloní, klekání zazvoní, říkejte, říkejte je za mě přátelé mí.
5. Vzpomínka z loučení, srdce vaše bolí, neplačte, neplačte však pro mne moji drazí.
6. Já v nebes úkrytu, z hvězdného za třpytu, bdít budu, bdít budu nad Vámi na shledanou.

1. Pojd' k pomníku bratří, zapěj píseň chvály, a modlitby vroucí vyšli k Bohu za ně.
Ti v urputných bojích život za vlast dali, daleko od své vlasti milované.
2. Jich duše však žijí, vem je Bože k sobě tam v blažený ráj a hvězdou zřít nech k zemi sem na domov milý, jemuž byli k zdobě ctění kde jsou a vzpomínání všemi.
3. Bůh odplat' Vám bratří, oceň oběť roků, jichž zásluhou v míru blaživém jsme živi. Váš pomník pak hlásej do pozdních až věků v paměti věčné žijí spravedliví.

Jana Bachanová

Kam odešli žáci devátých tříd?

V novém školním roce 2014/2015 usedlo do lavic 49 prvňáčků. Na konci června opustilo základní školu 43 žáků devátých tříd: 35 z nich si zvolilo střední školu nebo učební obor s maturitou, 8 učební obor bez maturity.

Vycházející žáci - šk. rok 2013/2014

Střední školy – maturitní obory	Chlapci	Dívky	Celkem
Gymnázium Uherské Hradiště	5	3	8
Střední odborná škola a Gymnázium Staré Město Ekologie a životní prostředí	-	1	1
Střední odborná škola a Gymnázium Staré Město Agropodnikání	1	-	1
Stojanovo gymnázium, Velehrad	2	2	4
SŠPHZ Uh. Hradiště Strojírenství	4	-	4
SPŠOA Uh. Brod Strojírenství	1	1	2
SPŠOA Uh. Brod Mechanik elektrotechnik	4	1	5
SPŠOA Uh. Brod Sociální činnost	-	3	3
Obchodní akademie Uh. Hradiště Obchodní akademie	-	4	4
Copt Kroměříž Autotronik	1	-	1
Střední škola filmová, multimedialní a počítačových technologií, s.r.o. Zlín	1	-	1
Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži Šestileté gymnázium	1	-	1
Celkem			35

Střední školy a učiliště – učební obory	Chlapci	Dívky	Celkem
Střední odborné učiliště Uherský Brod Opravař zemědělských strojů	1	-	1
Střední odborné učiliště Uherský Brod Instalatér	1	-	1
SPŠOA Uh. Brod Elektrikář	1	-	1
SPŠOA Uh. Brod Strojní mechanik	1	-	1
SPŠOA Uh. Brod Autoelektrikář	1	-	1
SPŠOA Uh. Brod Operátor skladování	-	1	1
SŠPHZ Uh. Hradiště Kuchař - číšník	-	1	1
Střední škola služeb s.r.o. Uh. Hradiště Kadeřník	-	1	1
Celkem			8

Oddílové táboření

Ze šedesáti dvou prázdninových dní strávil náš skautský oddíl společně čtrnáct dní na tábořišti pod buchlovským kopcem. Čtrnáct dní her, legrace, pocitu štěstí a radosti, ale též i dřiny, napětí, strachu, odhodlání, zklamání, zimy, únavy... Tohle všechno nesmí na skautském táboře chybět. Tábor patří k nejdůležitějším událostem v oddíle. Je zde větší prostor pro zdokonalení, snahu o soběstačnost, opuštění pohodlí, seznámení s přírodou a jejími rozmary, upevnění přátelských vazeb... Letošním námětem naší celotáborové hry se stala světoznámá hra – „Kdo přežije.“ My jsme si ji přejmenovali na trosečník. K tomu, aby se z nás stali trosečníci, stačila noc, ve které nám pomyslně odplula loď z ostrova, kam jsme se vydali pouze na výpravu. Ostrov byl osídlen jen skupinou domorodců, která nás zajala a snažila se o zotročení. Na tomto ostrově jsme odolávali všemožným i nemožným překážkám – počasí, zkouškám, náročným programům. Poznávali jsme i místní domorodou kulturu a vyzkoušeli si splnit jejich náročné zkoušky. Musíme vám potvrdit, že plnit jejich zkoušky byla často dřina. Chtělo to mnoho odhodlání a zapojení všech sil, abychom tyto zkoušky zvládli překonat. Každý táborový den byl nabit dobrodružstvím. Patří sem celotáborová hra, zábavné aktivity, rukodělné činnosti, koupání, noční hlídky, práce, cvičení, psaní kroniky, ranní zamyšlení, ohně, zpěv při kytaře, sportování, chvilka luštění šifer

na latríně, výlety... Vyzkoušeli jsme si jaké je to zažít obrácený den. Vstanete ve tři hodiny ráno a potom dvě hodiny prožijete tak, jakoby ráno bylo. Děje se nástup, rozcvička, snídaně, hry... Na táboře jsme prožili i evakuaci, protože se v domorodé vesnici, kde jsme bydleli, rozšířil mor. Na sbalení všech našich věcí a na útěk za potok, kde bylo bezpečno, jsme měli pouze 10 minut. Člověku probíhá v hlavě „tisíce myšlenek“ – co vzít, jak to tam rychle nacpat, jsem moc pomalý, čas ubíhá, další minuta pryč a já nemám sbalené to a to ... I tato zkouška vyžadovala zapojení mnoha sil. Bylo úžasné vidět zapálené bratry a sestry, jak s plnými krosnami rychle utíkají přes tábořiště. Poté se ti rychlejší u potoka snaží pomoci ostatním. Samozřejmě toto cvičení bylo víc, než jen zachránit si život. Všichni táborníci ukázali, že přátelství a služba druhému u nich v životě hrají nesmírnou roli. Letošní tábor byl protkáán i prudkými změnami počasí. Často nám přšelo, všude bylo potom bláto. Občas jsme se mohli po svých vlastních nohou vozit od podsad až ke kuchyni. Některé dny proto ubíhaly pomaleji, nálada byla nepatrně chladnější. Ale i díky změnám počasí může člověk růst – těšit se na každý den, věřit v naději, že bude lépe. Těšit se na pár slunečních paprsků, které prohřejí nejen tábořiště, ale hlavně nás a naši duši. Skautský tábor je příležitostí ke zdokonalení našeho života. Skautské tábory jsou specifické tím, že je zde

důvěrná atmosféra, protože se v oddíle známe, trávíme spolu čas i přes celý rok. Při hrách, ale i při zajištění chodu tábora, se děti učí přijímat odpovědnost za sebe, být samostatné i týmově spolupracovat. Je toho hodně, co by se dalo o táboře psát. Důležité ale je, že jsme léto nepromarnili, ale byli jsme spolu a snažili jsme se jeden od druhého zase něco naučit. Protože podle příkazu zakladatele skautingu Roberta Badena Powella „Máme zanechat svět o něco lepším, než jsme na něj přišli...“

vjb

Hlucké děti dobyly divoký západ!

V úterý 19. srpna se 27 dětí z Hluku a z okolí vydalo na tajemnou cestu – nejdříve na faru do Pačlavic, kde se následně dozvěděly, že je čeká cesta ještě delší – budou putovat až na divoký západ, kde nejdříve navštíví indiány a poté i kovboje. Cestou zažívaly nemalá dobrodružství – musely si vyrobit přístřešek z přírodních materiálů, ve kterém se schovaly před stádem bizonů, zkusily si, jaké je to jít část cesty poslepu, opravily kovbojům saloon, ochočily si divoké koně, zkusily si střelbu, pokusily se i psát nohou, nebo mluvit ve verších a spoustu dalšího... Po cestě za zlatem jsme to společně vzali oklikou přes Dinopark a následně též přes letní kino. A protože všechny děti byly moc šikovné a hodné, nenechali jsme si jejich ochotu a nadšení jen pro sebe – jedno odpoledne jsme strávili v místním Domově pro seniory. Děti našim novým starším přátelům

nejdříve vyrobily na památku totemy jako symbol tématu našeho tábora, poté si každá skupinka připravila scénku, kterou zde předvedla. Nechybělo ani zpívání a tancování, ke kterému se část obyvatel též připojila... A poté nás čekala už dlouho očekávaná výprava za zlatem, jež jsme si poctivě vyrýžovali a následně jsme jej s šamanem vyměnili za vytožený poklad.

Svým jménem bych chtěla poděkovat všem vedoucím, kteří tento tábor připravili a kteří opravdu do jeho organizace dali spoustu energie, nadšení a ochoty, a rovněž i všem dětem, které jely. Bylo to opravdu krásných pár nezapomenutelných dnů a už nyní se jistě všichni těšíme, až se zase společně sejdem – třeba na 4. ročníku Dětského odpoledne s drakiádou na kopci sv. Antonína, které proběhne v neděli 12. října od 14.30 hodin. Do té doby se můžeme alespoň podívat, jak dobře

nám na tomto táboře bylo – fotky jsou ke zhlédnutí na www.mladez-hluk.cz.

Alžběta Baroňová

Vzpomínka na cihelnu a Bachanovu pilu

Hluk má několik nádherných dominant - patří k nim věž kostela, budova školy. Bylo by neodpuštělné, kdybych nevyjmenoval i tvrz, která je dějištěm knihy Františka Kožíka Na dolních svítá. O jednu štihlou dominantu Hluk svého času přišel, ale i po mnoha letech si na ni často a rád vzpomenu. Před léty, když jsem přijížděl k rodičům na návštěvu, na posledním kopci před Hlukem, mě vždy „padla“ do očí. S její prohlídkou jsem však vnímal i krajinu vpravo na obzoru s kaplí svatého Antonína, horu Javořinu, tehdy ještě bez stožáru televizního vysílače. Ano, kdo hádal, uholdl, vzpomínanou dominantou byl dnes již neexistující komín cihelny, kterou vlastnil pan Štěřba. Pod její střechou šikovné ruce Hlučanů vyrobily statisíce cihel, z nichž nejen v Hluku, ale i v okolních obcích byly postaveny stovky rodinných domků a hospodářských stavení. Cihelna i s majestátným komínem časem vzala za své. Na místě, kde se těžila k výrobě cihel jílová zemina, vznikla skládka domovního odpadu.

Na cihelnu mám jednu hezkou vzpomínku. Dnem 1. září 1951 jsem měl nastoupit do odborného učiliště v Třinci a vyučit se hutnickému řemeslu. Před nástupem do učení mě však ještě čekal dvacet osmidenní pobyt na táboře, což byla odměna za moje rozhodnutí vyučit se hutníkem. Termín nástupu na tábor mě však ještě v druhé polovině července nebyl známý, což bylo důvodem, že jsem se rozhodl pro dočasnou práci v cihelně. Mojí pracovní náplní bylo zazdívání „oken“ kruhové pece, kde již byly uloženy vysušené cihly k vypalování. Práce mě bavila, ale již po čtyřech dnech v cihelně mě doma čekal doporučený dopis z okresního úřadu Uherské Hradiště s oznámením, že 1. srpna se mám dostavit na nádraží v Hradišti i s patřičným vybavením k pobytu na táboře. Samozřejmě, že z této zprávy jsem měl radost, ale byla ve mě i moc malinká

dušička kvůli obavám jak bude přijata v cihelně. Druhý den před nástupem do práce jsem vyhledal vedoucího a seznámil jsem jej s obsahem obdrženého dopisu. Jeho odpověď mě mile překvapila, tehdy řekl: „V sobotu tady skončíš a dostaneš i výplatu na ruku, radost z tábora ti přece nemůžeme pokazit.“ V sobotu po skončení práce jsem převzal 650 korun, což byla na tehdejší dobu slušná částka, která mi přišla vhod k pobytu na táboře a na první dny v učení.

Při vzpomínání na cihelnu a na moji práci pod její střechou jsem si připomněl rok 1947 a spolu s ním jednu událost, kterou tehdy i s fotografiemi zaznamenaly mnohé noviny a časopisy. Ale hezky po pořádku. Není snad Hlučana, který by nevěděl, že na konci Hlavní ulice před křižovatkou na Dolní Němčí a Vlčnov je mnoho let provozována pila. Jejím majitelem byl v těch letech pan Bachan – a domnívám se, že pilu, a právem, dnes vlastní jeho potomci. Pro malou zajímavost: po letech jsem zjistil, že moje babička Terezie, narozená v roce 1882, se za svobodna jmenovala Bachanová a patřila do rodu Bachanů. Ve vzpomínaném roce 1947 pan Bachan získal velkou objednávku na výrobu bedýnek na ovoce, jejichž velikost je srovnatelná s těmi dnešními z plastu. V polovině jara v místním rozhlasu paní Uherková oznamovala, že pila hledá šikovné kluky na výrobu bedýnek a zájemci o tuto dočasnou práci se mají hlásit na pile. V rozhlasové výzvě bylo zdůrazněno, že bedýnky budou hoši moci vyrábět až po skončení vyučování a každý přihlášený si k této práci přinese vlastní kladívko a kleště. Této lákavé nabídky tehdy využily desítky kluků, nešlo o práci zadarmo, ale každá kvalitně vyrobená bedýnka byla oceněna třemi, či pěti korunami.

Jan Burian

Společenská kronika červen - srpen 2014

ÚMRTÍ

Červen

Marie Sošková
Marie Malušová

Červenec

Božena Šáchová
Kateřina Kotačková
Antonín Šuránek

Srpen

Antonín Rybníkář
Michal Štefaník
Jana Žakovičová
Josef Pernica
Milada Šimčíková
Květoslava Předložilová
Josef Sita

SŇATKY

Červen

Ladislav Čevela – Marcela Míšková
Jan Goroš – Anna Kožíková

Červenec

Martin Zalubil – Jana Nemravová
Jan Zdechovský – Hana Tabarková
Zdeněk Málek – Jana Šafaříková

Jan Hájek – Soňa Pivodová
Stanislav Vavřínek – Lenka Dedková

Srpen

Richard Podškubka – Veronika
Pospíšková

Hlucké vzpomínání II.

Nová publikace o lidech, kteří utvářeli dějiny Hluku

Hlucké vzpomínání II. je název nové publikace Antonína Zlínského, která právě vyšla. Stejně jako první díl pojednává o zajímavých lidech a řemeslech, která v Hluku postupně mizí. Knihu je možné si zakoupit přímo u autora, v prodejně Duha a v prodejně potravin u Autopalu.

Odešels, ale zůstal jsi v srdcích těch, kteří Tě měli rádi.

Dne 7. 9. 2014 by se dožil 80 let **pan Jaroslav Nemrava**. Za tichou vzpomínku děkuje dcera Zdenka s rodinou a ostatní příbuzní.

Čas ubíhá a nevrátí, co vzal. Jen láska, úcta a vzpomínky v srdcích žijí dál.

Dne 9. 2. 2014 jsme vzpomněli nedožitých 80. narozenin naší maminky, babičky, prababičky a sestry, **paní Ludmily Nemravové**. Současně 20. 6. 2014 jsme vzpomněli nedožitých 85. narozenin našeho tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Cyrila Nemravy**. Za tichou vzpomínku děkují dcery a synové s rodinami.

Utichlo srdce, uběhl čas, vzpomínky v srdci má každý z nás.

Dne 21. 8. 2014 jsme vzpomněli nedožitých 90 let **pana Josefa Hyblera**. S láskou vzpomínají manželka, dcery a syn s rodinami.

Čas plyne a nevrátí, co vzal.

Dne 27. 10. 2014 uplyne 40 let od tragické smrti našeho syna a bratra, **Lubomíra Ličmana**. Za tichou vzpomínku děkují rodiče a sestra s rodinou.

Zastavilo se srdce, klesly její pracovitě ruce.

Dne 27. 7. 2014 jsme vzpomněli 10. výročí úmrtí **paní Marie Poláškové**. Za tichou vzpomínku děkují syn a dcery s rodinami.

Dne 17. 8. 2014 jsme vzpomněli 10. výročí úmrtí **paní Františky Prajzové**. Vzpomínají synové Josef, Jaroslav a Jan s rodinami.

Kdo Tě znal, vzpomene, kdo Tě měl rád, nezapomene.

Dne 28. 10. tomu budou 4 roky, co nás navždy opustil náš manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Antonín Nemrava**. Za tichou vzpomínku děkují manželka, syn a dcery s rodinami.

Odešel jsi tak náhle ...

Dne 4. října 2014 uplyne 20 let, co nás tragicky opustil bratr, švagr a strýc, **pan František Janás**. S láskou vzpomínáme, sestra Marie s rodinou.

Dne 14. 7. 2014 jsme vzpomněli nedožitých 75 let mého manžela, našeho tatínka a dědečka, **pana Jana Směšného** a 3. srpna 2014 uplynulo 10 let, kdy nás navždy opustil. S úctou a vděčností vzpomíná celá rodina.

Ruku už Ti nepodáme, abychom Ti mohli přát, jen kytičku na hrob dáme a budeme vzpomínat.

13. 8. 2014 jsme vzpomněli nedožitých 95 let manžela a tatínka, **pana Jana Dominíka**. 14. 10. 2014 uplyne 15 let od jeho úmrtí. Vzpomínají manželka a děti s rodinami. Kdo vzpomene s námi, děkujeme.

Čas tiše plyne, jen vzpomínky zůstávají.

Dne 16. 7. 2014 jsme vzpomněli 20. výročí úmrtí naší drahé maminky, babičky a prababičky, **paní Anny Gálové**. Za tichou vzpomínku děkují dcery Marie a Mirka s rodinami.

Byl jsi plný života, Tvá mysl plná snění a nikdo z nás se nenadál, jak rychle se vše změní.

Utichly kroky i Tvůj hlas, vzpomínky na Tebe zůstávají v nás.

Dne 9. 10. 2014 uplynou 4 roky, co nás opustil **pan Josef Švanda** z Hluku. S láskou vzpomínají manželka, děti s rodinami, sestra Drahoslava a ostatní příbuzní.

Čas tiše plyne, ale vzpomínka v našich srdcích stále žije.

Dne 12. 8. 2014 jsme vzpomněli 2. smutné výročí úmrtí **pana Josefa Tarnoczyho**. Vzpomíná dcera s manželem, syn a vnoučata s rodinami.

Dne 7. 9. 2014 jsme vzpomněli již 49. výročí úmrtí našeho manžela, tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Vladislava Janůška**. S láskou vzpomínají manželka Ludmila a dcery Ludmila, Věra a Vladka s rodinami.

Odešel tiše, jako když hvězda padá, zůstala bolest, která neuvadá.

Dne 26. 10. 2014 vzpomene smutné 18. výročí úmrtí našeho drahého manžela, tatínka, dědečka, bratra, švagra a strýce, **pana Jana Šimčíka**. Za vzpomínku děkují manželka, děti a celá rodina.

Čas ubíhá a nevrací, co vzal, jen láska, úcta a vzpomínka v srdcích žije dál.

Dne 14. 8. 2014 jsme vzpomněli 5. smutné výročí úmrtí a 31. 10. 2014 by se dožil 70 let manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Lumír Penk**. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami. Všem, kteří vzpomenu s námi, děkujeme.

Nic víc, než kytičku květů na hrob vám můžeme dát a stále vzpomínat.

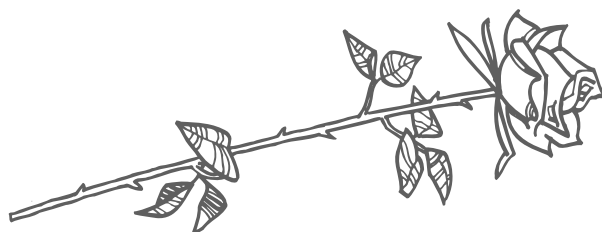
Dne 18. 8. 2014 jsme vzpomněli 30. smutné výročí úmrtí našeho tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Františka Bachánka** a 14. 10. uplyne rok, co nás navždy opustila naše drahá maminka, babička a prababička, **paní Marie Bachánková**. S láskou a úctou vzpomínají dcery, syn a snacha s rodinami.

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 10. 9. 2014 oslavila naše maminka, babička a prababička, **paní Ludmila Janůšková** své 90. narozeniny. Vše nejlepší, hodně zdraví a Božího požehnání ze srdce přejí dcery Ludmila, Věra a Vladka s rodinami.

Aktivní senátor pro Slovácko

Není Botek jako Botek, říká kandidát na senátora Pavel Botek

Jaké heslo jste si vybral do senátorské kampaně a proč?

Aktivní senátor pro region. Většina lidí totiž považuje senát za jakési „odkladiště“ zasloužilých politiků. A to já chci změnit. Senát bude takový, jací v něm budou senátoři. A já chci, aby byl senát aktivní, užitečný a zaměřený na práci pro regiony. Rád bych byl člověkem, který umí otevřít v Praze dveře všem lidem z našeho regionu, kteří o to budou stát.

S čím jdete do Senátu? Jakou máte vizi a čeho chcete dosáhnout?

Rád bych v Senátu pomáhal malým a středním podnikatelům či živnost-

níkům, tak i větším firmám z našeho regionu. Chci se taky mnohem více bít za poskytovatele sociálních služeb a prosazovat budování dopravní infrastruktury u nás. A rovněž budu chtít navázat na mimořádnou práci v oblasti podpory folklóru předešlých senátorů Jaroslava Petříka a Josefa Vaculíka, jejichž podpory si nesmírně vážím.

Co považujete za největší problém našeho regionu?

Doprava. V silniční dopravě zoufale chybí spojnice sever jih, tedy rychlostní silnice R 55, v oblasti železniční dopravy příliš kontrastuje rozdíl mezi důležitými a regionálními centry (Staré Město versus Uherské Hradiště a Veselí nad Moravou).

Jak byste z pozice senátora chtěl pomoci tyto problémy řešit?

V případě dopravy jednoznačně dostavbou rychlostní komunikace R 55. Bude rovněž potřeba tlačit na ŘSD s opravami silnic I. třídy procházejících regionem. Bylo by zapotřebí zmodernizovat regionální železniční síť včetně vozového parku. A jen námtkou – nádražní komplex ve Starém Městě včetně přednádraží je také zralý na komplexní modernizaci.

V čem jste jiný než politici jiných stran, nebo čím se chcete vymezit?

Neberu působení v Senátu jako

nějakou „trafiku“. Chci být opravdu aktivní tak, jako na svém dosavadním působišti. A také myslím, že se neberu příliš vážně. Humor je kořením života a nezlobím se, pokud si někdo vtipně vystřelí i ze mě.

Jak vnímáte fakt, že ve stejném obvodu máte konkurenta se stejným příjmením? Nebudou si Vás plést se Zdeňkem Botkem, hradištským kandidátem hnutí ANO?

Všem voličům mohu vzkázat jediné. Není Botek jako Botek. Je to typické místní příjmení. Zlí jazykové tvrdí, že k nám hodíte kamenem a vždycky nějakého Botka trefíte. I když jsme oba rodáci z Ostrožské Nové Vsi, každý jsme jiný. A myslím, že i vzhledově.

Máte nějaké své životní motto, kterým se snažíte řídit?

Co nechceš, aby jiní dělali tobě, to nedělej ani ty jim. Jo a ještě jedno ve vztahu k majetku a korupci: S holým zadkem na svět, s holým zadkem z něho.

Ing. Pavel Botek

Narodil se v Uherském Hradišti před 42 lety, ale celý život bydlí v Ostrožské Nové Vsi. Ženatý, dvě děti. Místostarosta Ostrožské Nové Vsi, krajský zastupitel, předseda KDU-ČSL v okrese Uherské Hradiště.

Šimon Vaškovic (1896–1982)

Hlucký zahradník a jeho nástupci

Odedávna chodili v Hluku lidé na zeleninu a květiny do zahradnictví k „Vaškovicom“. O historii a fungování tohoto proslulého zahradnictví mně napsal Šimon Pachel, pravnuke zakladatele. Svě vzpomínky čerpal z kroniky pana Šimona Vaškovic a také ze vzpomínek členů rodiny. Pan Šimon Vaškovic se narodil v roce 1896 v Hluku. Tady také prožil své dětství a mládí. Od mládí měl velký vztah k zemědělství, zvláštní zájem měl hlavně o zahradnictví, sadářství a pěstování květin. V roce 1924 založil pan Šimon své vysněné zahradnictví. Pozemkovou reformou mu bylo přiděleno od velkostatkářů Lichtenštejnů kousek zahrady o výměře 2,40 arů, za což zaplatil 76 Kč. Svůj sen si začal budovat v roce 1926, když postavil

svůj první prodejní a pěstební skleník. A právě od tohoto roku se začíná psát historie tohoto oboru ve městě Hluku.

Na výstavbě skleníku se podíleli také ostatní mistři z Hluku, jako třeba zámečník Matěj Bobek, cihlář Matěj Pištěk, zedník Jan Mořický a kamnář Jan Hanák. Komín o výšce 6 m postavil pak Antonín Pištěk z Uličky. Sklo si pan Vaškovic nechal přivést z Kyjova od firmy Gattermayer. Celkové náklady na výstavbu skleníku v roce 1926 byly 3000 Kč.

Už příští rok na jaře v roce 1927 vysázeli pan Vaškovic první rostliny, a to bylo rané zelí a jiné košťaloviny. Kopa sazenic se tehdy prodávala za 3 Kč. Vůbec prvním zákazníkem, který si přišel koupit sazenice, byl pan Hubert Jaša, mlynář z Hluku. V této době se ve zdejších venkovských kuchyních zelenina používala jen poskrovnou. Byl to proto těžký boj probíjet se zeleninou na trhu a naučit obyvatele používat ji v kuchyni. Ještě horší byla situace s květinami. Do této doby nebylo zvykem darovat ke svátku nebo narozeninám květinu nebo dávat při pohřbu věnce. To všechno tady postupně zavedl pan Vaškovic. Na hrobech rostla jen tráva a letní tak zvaný „pagnůstek“. Podle všeho se jednalo o měsíček lékařský, *Calendula off.* (poznámka Šimona Pachla.) Na dušičky se hroby zdobily papírovými věnci, jednou za rok se okopaly, zbavily pýru a ozdobily šípky.

V tomto roce zasadil pan Vaškovic poprvé 50 kusů chryzantém, které nemohl ani prodat, nikdo je totiž ještě neviděl a neznal. První zákaznicí, která koupila květiny na hrob, byla choť pana přednosty zdejšího poštovního úřadu, paní Vlácilová. Proto zbytek pan Vaškovic věnoval do kostela a tady je použil k výzdobě kostelníků Jakub Ovsík. Kostelník Jakub Ovsík se pak přihlásil jako celoroční odběratel květin do kostela. Doposud zdobil kostel pouze papírovými věnci. Živé květiny se zalíbily také duchovnímu P. Karlu Vratislavovi Fidele Namyslovi, který se jako první stal mimo jiné kanovníkem. Ten nejvíce oceňoval kus přírody v kostele a také vůni květin.

Proč začal pan Šimon zahradničit? „Je to přece krásný obor a v Hluku zahradnictví schází,“ píše pan Šimon Vaškovic ve své kronice staré 87 let. Tehdy to panu Šimonovi doporučil také zdejší kaplan Jan Machatý, který ho také podpořil půjčkou na otevření zahradnictví. Zahradnictví pana Šimona Vaškovic se tak stalo prvním a v této

První skleník (1926)

Pohled na areál (1946)

době jediným v dějinách města Hluku, což trvá do dnešní doby. Současně se zahradnictvím vede pan Šimon už od roku 1922 také obchod s ovocem a zeleninou na čísle 240. Sadbu zeleniny se naučil pěstovat sám, školkařské práce, jako očkování a štěpování, ho naučil pan Antonín Dostál, jeho výborný učitel. Postupně přibývali další zákazníci, jako třeba paní Uhlířová, obchodnice na náměstí. Ta kupovala až 100 kusů květin k výzdobě oken a předzahrádky. To se každý u jejího domu zastavil a obdivoval tu krásu.

V roce 1928 si pořídil pan Vaškovic další a další pařeniště od stolaře Vel-

čovského za 20 Kč za kus. Za první výdělky si také pořídil první zahradnické potřeby, a to secí a obráběcí strojky od firmy Jánský z Českého Brodu, ruční stříkačku od bratrů Sigmundových z Lutína za 1420 Kč a k tomu 50 metrů konopných hadic. Obec mu také pronajala pozemky pod Kaštancem, celkem 25 arů. To už začali chodit zákazníci sami a požadovali sadbu zeleniny. A na hřbitově začal pan Vaškovic osazovat hroby a v následujícím roce prodal na Dušičky už 200 kusů chryzantém.

Přišel však rok 1929, který byl téměř katastrofický. Teplota klesla na -40 °C,

a proto zmrzlo 50% ovocných dřevin, a navíc tato zima trvala až do března příštího roku. V následujícím roce koupil od Cyrila Dostála další pozemky o výměře 14 arů a postavil nový 12 metrů dlouhý skleník a pracovnu. V roce 1931 pak začal pan Šimon také včelařit. První včelstvo si pořídil od Františka Mitáčka č. 103 a přineslo mu 20 kg medu. V roce 1935 byla cena zeleniny na nejnižším stupni, zelí stálo 10–15 Kč, mrkev 15 Kč a okurky 6–8 Kč za 100 kg. V tomto roce přišla panu Vaškovi do Hluku konkurence. Přišel totiž pan Alois Mrtvý, zahradník z Hané, který si pronajal od statkáře Penka

Šimon Vaškovic a přátelé z vídně

Šimon s dcerami Antonií, Marií a synem Jaroslavem

Šimon Vaškovic v sadu

chmelnici a tady pěstoval zeleninu. Pan Mrtvý dokonce zakazoval kostelníkovi Ovsíkovi zdobit kostel. I přes tuto konkurenci prodal pan Šimon na Dušičky 3000 kusů chryzantém. V roce 1939 zaměstnával pan Šimon také prvního pomocníka, zahradnického příručího Aloise Ličmana. Ten si však koncem roku pronajal od obce kus pozemku a začal zahradničit sám, takže v tomto roce byli v Hluku tři zahradníci. V roce 1935 přestěhoval pan Šimon obchod z čísla 240 na náměstí číslo 56. Tady prodávala jeho žena Terezie zboží, které jí pan Šimon dodával.

V roce 1941 pak odchází z Hluku konkurent A. Mrtvý na nové působiště do Babic. Poprvé zavedl pan Šimon do svého zahradnictví elektrickou energii od Západomoravské elektárny. Tím odpadla namáhavá práce

ručního pumpování vody. Zelenina i květiny jdou na odbyt, protože v Hluku přibýlo peněz, především německých marek, které si lidé vozili z práce v Reichu. Přišel rok 1942 a bylo zavedeno řízené hospodářství v zelenině a ovoci. Všechno vyrobené se muselo odevzdávat do místní sběrný za předválečnou cenu. Od roku 1943 se muselo hlásit okresnímu úřadu a zemské sběrně osevní plocha zeleniny. Na tuto plochu bylo přiděleno pak osivo. V roce 1944 povolily úřadu pěstování tabáku, což přineslo zahradníkům nějaký výdělek navíc na sadbách. Přišel rok 1945 a do práce nebylo moc chuti. Blížila se fronta a nikdo nevěděl, jak všechno dopadne. Vesnice byla plná germánských vojsk, přesunovala se sem také maďarská vojska. Nebyla jistota, zda člověk přežije ztřešší den. Za-

vřela se pošta a v celé obci byl vypnut elektrický proud. Všechny rostliny pomrzly v zimě chladem. Koncem dubna 1945 dorazila německá vojska do Hluku a usídlila se v Kaštanci, kde vojáci pošlapali panu Šimonovi všechnu zasetou zeleninu. Jednoho dne vyletěly do povětří všechny mosty v Hluku, ten v uličce měl pod sebou 300 kg ekrazitu. Kameny z mostů vyletěly do výšky 100 metrů a do dálky 200–300 metrů. Zahradnictví, stejně jako okolní domy, bylo zničeno od výbuchů. Všechna okna byla vytlučena a skleníky se staly nepoužitelné. (Z kroniky Šimona Vaškovic.)

Rok 1946 byl hospodářsky velmi těžký, protože válkou bylo vše vyrabováno. Přesto byla nadúroda zeleniny, že ji nestačily konzervárny zpracovávat. Na pozemcích pana Vaškovic zůstalo ležet ladem 5000 kg rajčat stejně tolik zelených okurek. Rok 1947 byl však opakem. Zavládlo sucho, kdy od března do listopadu spadlo jen 123 litrů vody. Lidé vůbec sadbu zeleniny a květin nekupovali, protože neustále čekali na déšť, který však nepřicházel. Od července dokonce vyschnul potok, jediná voda tekla kanálem ze Psince. Následkem such stouply ceny zeleniny. Zelí se prodávalo za 14 Kč za 1 kg, cibule za 35 Kč, česnek za 350 – 400 Kč a celer za 25 Kč.

Od roku 1950 byly panu Šimonovi odebrány živnostenské listy a rodina byla vedena jako zemědělci. V roce 1952 se začal stavět stadion v Kaštanci, a tak rodina přišla o celou dolinu (dnešní stadion, kde se rozléhalo celé zahradnictví). Pan Šimon s rodinou zahradničil pouze okolo domu číslo 1030. V roce 1959 zahradnictví připadlo místnímu hospodářství a od roku 1960 přebral zahradnictví hlucký komunál. Pan Šimon a jeho manželka Terezie se stali zaměstnanci komunálního podniku až do roku 1968. Pan Vaškovic vedl své zahradnictví i jako aktivní důchodce skoro až do svého skonu. Byl velmi aktivním členem a předsedou mnoha spolků v Hluku, konkrétně pracoval u hasičů, byl ve spolku kaktusářů, orchideářů a včelařů. Pan Šimon měl se svojí manželkou Terezií (rozenou Černíkovou) pět dětí. Dospělosti se však dožili jen tři – Marie (* 1927), Antonie (1922–1970)

Oprava včelínu a úprava úlů moravských stojanů a 3 stejné rámky. (1943)

a Jaroslav (1932–2013). Josef a František zemřeli jako malé děti. Marie se provdala za Františka Vaňka (1924–2004) z Lánu, Antonie za Františka Podlase (1911–1973), Jaroslav zůstal svobodný. Právě jeho dcera Marie Vaňková se svým manželem Františkem Vaňkem přebírali zahradnictví po smrti pana Šimona. Paní Marie vedla zahradnictví až do roku 1996. Byla to malá rodinná firma zaměřená na sadbu a prodej spíše květin, letniček a trvalek. Rodina Vaňkova vlastnila ještě

jednu licenci. Pan František byl vyučený cukrář, a tak občas prodávali spolu s manželkou cukrovou vatu. Vaňkovi měli syna Františka (1954–1997) (maloval obrazy, kříž před kostelem nebo hlucký betlém) a mají dceru Jarmilu Pachlovou (*1952). Po roce 1997 přebírají firmu manželé Jarmila a Vladimír (*1954) Pachlovi. Šimon (*1983) je pravnukem zakladatele a synem Vladimíra a Jarmily Pachlových. Spolu začali psát novou kapitolu v dějinách hluckého zahradnictví.

Antonín Zlinský

FS DOLNÁCKO

H L U K

Pokud rádi tancujete nebo byste se chtěli naučit tancovat místní lidové tance, přijďte mezi nás!

Zkoušíme každou neděli ve 14,30 h v prostorách Sportovní haly Hluk.

**Kontakt: fs.dolnacko.hluk@email.cz
tel.: 608 61 79 78 – Jitka Nováková**

Z pohádky do pohádky

Pohádkové zakončení prázdnin si dopřály hlucké děti, které se rozhodly poslední srpnovou sobotu putovat Hlukem.

Město Hluk spolu s hluckými organizacemi a spolky (Loutkové divadlo Emil, hlučtí rybáři, skauti, Dům dětí a mládeže, divadelní spolek Bumbác, Křesťanská mládež, Mateřská škola Hluk, hlučtí hasiči, Antonín Koňářík a Stanice ochrany fauny Hluk) si pro ně připravily tradiční pohádkovou trasu, na které si vyzkoušely své dovednosti.

Foto: Štěpán Mitáček

Zvolme senátora z Hluku

Po čtyřiceti letech aktivní veřejné činnosti v Hluku prosím všechny Hlučany o podporu v senátních volbách.

Sportovní aktivity

- aktivní fotbal za 1. mužstvo
1974 – 1986
- vedení oddílu stolního tenisu
1982 – 2010
- prezident České asociace stolního
tenisu 2007 – 2011
- předseda TJ Spartak Hluk
1988 – 2010
- předseda oddílu fotbalu
2002 – 2008

Aktuální volební úkoly

- pomáhat řešit lokální problémy:
hradištská věznice,
R 55 z Otrokovic do Rohatce,
Penkův statek, ...
- přinést evropské fondy do obcí,
škol, sportovních a kulturních
klubů, včelařům a zahrádkářům...
- přenést slušnost a náročnost do
práce Senátu

Předvolební akce v Hluku

28. 9. neděle 15.30
Hluk A – Mladcová
zdarma klobáska a pivo
3. 10. pátek v podvečer
volební guláš na tenisových
kurtech zdarma pro každého

**Aby tu chtěly žít
i naše děti!**

doc. RNDr.
**Zdeněk
Botek, CSc.**
ředitel Gymnázia
Uherské Hradiště

ANO BUDE
LÍP
POLITICKÉ HNUTÍ

Úspěšné fotbalové kempy Michala Kadlece

Velmi příjemné prostředí hluckého sportovního komplexu hostilo v letošním roce dvakrát mladé fotbalové talenty nejen z České, ale i ze Slovenské republiky na fotbalových kempech reprezentanta České republiky Michala Kadlece. Sportovní hala v Hluku a venkovní prostory areálu fotbalových hřišť jsou pro tuto činnost velmi užitečné. Když do toho přidáme také odborný personál trenérů 1. FC Slovácko a fotbalových reprezentantek Česka a Slovenska, pak není divu, že o kemp je mezi rodiči i dětmi velký zájem.

Kempy organizuje Aleš Zlínský - hráč, trenér hlucké přípravy a zároveň i předseda fotbalového klubu Spartak Hluk. Kempy se letos konaly už potřetí, proběhly ve dvou turnusech a účastnilo se celkem 114 dětí.

Stejně jako předešlá léta, čekaly na mladé fotbalisty soutěže v žonglování, slalomu a ve střelbě na přesnost, kdy první tři mladí fotbalisté byli odměněni. Poté už následovala podpisová akce Michala Kadlece. Michal se také velmi rád s každým vyfotil a svoji fotku s Michalem dostal každý účastník na ukončení kempu. Pak už následovalo slavnostní zahájení za účasti rádia Kiss Publikum, kde Michal zodpověděl pár otázek. Bě-

hem týdne se nejen pilovala technika a zvyšovala fyzická, ale v programu byly také výlety do Zlína do Laser-game, do Uherského Hradiště na stadion 1. FC

Slovácko a do Smajlíkova. Několikrát se tréninku zúčastnil také sám Michal spolu s hokejistou Komety Brno Radimem Bičánkem. To bylo pro děti hodně

zajímavé a zodpovědné, protože každý se chtěl před Michalem vytáhnout. Trenéři připravili program tak, aby děti měly čas vyplněný nejen fotbalem, ale také ostatními sporty (např. stolní tenis) a také zajímavými soutěžemi. Ta největší (Olympiáda) se koná vždy předposlední den. Nechybělo ani opékání špekáčků, letos se ho účastnil jak Miroslav Kadlec, bývalý kapitán národního mužstva v devadesátých letech a otec Michala, ale také sám Michal, který na závěr rozdál vítězům olympiády dresy Fenerbahce Istanbul.

Podobný byl i program pro děti ve druhém turnusu.

Co bylo velkým plusem v letošním roce?

Aleš Zlinský: „Hlavně to, že Michalovi začínala sezóna v tureckém Fenerbahce Istanbul později a tak se mohl věnovat dětem v obou turnusech. K dětem se choval velmi přátelsky, byl ochotný a za to si ho děti velmi oblíbily. Úroveň kempů je velmi vysoká a je vidět, že úspěšné kempy s dobrým programem a silným týmem se mohou konat i v menších městech, nemusí to být

vždy záležitost Prahy nebo Brna.“

Uskuteční se kempy i v roce 2015?

Aleš Zlinský: „Ano, už teď plánuji kemp na příští rok a věřím v to, že budou stejně zajímavé a úspěšné jako

v letošním roce. Velmi dobrá spolupráce s ředitelem sportovního komplexu v Hluku panem Karlem Bojkem a personální obsazení profesionálních trenérů z 1. FC Slovácko je toho zárukou.“

Antonín Zlinský

Funstorm freestyle jam 2014

Již pátý ročník legendárního Funstorm freestyle jamu se konal v sobotu 23. 8. 2014 v hluckém freestyle parku.

Proměnlivé počasí, které panovalo od začátku týdne, nám udělalo nejednu vrásku na čele – ještě v pátek večer jsme nevěděli, jestli nebudeme muset celou akci přesunout na jiný den. V sobotu ráno se však počasí umoudřilo, a tak nic nebránilo tomu, aby se akce uskutečnila.

Vzduchem se proháněli nejlepší jezdci na motorkách, kolech a čtyřkolkách z celé České republiky. Jejich dech beroucí show podporovalo svým křikem a potleskem asi dvoutisícové publikum.

Všem jezdcům a divákům děkujeme a těšíme se na další ročník.

OAMcrew

Foto: Radim Kolísek

TJ Spartak Hluk oznamuje, že od září budou pro děti zahájeny náborové do těchto sportů:

VOLEJBALpro děti od 9 do 12 let
kontakt: 737663551**FOTBAL**pro děti od 4 do 8 let
kontakt: 777055068**STOLNÍ TENIS**pro děti od 5 do 9 let
kontakt: 606714040**POHYBOVÁ CVIČENÍ**pro děti od 8 do 14 let
kontakt: 732715892**FLORBAL**pro děti od 8 do 14 let
kontakt: 775569260

HLUK A LUDĚK GALUŠKA nezávislý kandidát na senátora

„Na Babí hoře shromažďovali se po-
hanští Hlučané, aby zde konali boho-
služby a obětovali“ napsal ve své knize
Slovácké městečko Hluk v roce 1937
František Hořínek. A dodal, že sv. Cyril
a Metoděj tam nejprve vyvrátili pohanské
božiště, načež „ke křtu Hlučanů použili
tamní vřivé vody“. Jestli k tomu pod Babí
horou opravdu došlo, nevím. Co však vím

jistě je, že na katastru Hluku se v době
Velké Moravy rozkládala tři, možná čty-
ři staroslovanská sídliště a stejný počet
kostrových pohřebišť, a že mohylník v le-
se Hluboček vydal díky ochotě jednoho
Hlučana unikátní předmět. Je jím jedi-
nečný pozlacený přívěšek s vyobraze-
ním rohatého pohanského boha Velesa,
ochránce stád, zemědělců a čarodějů.
Napsal jsem o něm nejen v poslední
publikaci o Hluku vyšlé v roce 2011, ale
i v dalších svých knihách, a nedávno do-
konce i v Polsku pod názvem „Pendant
with Depiction of human face from early
Medieval Barrow cemetery near Hluk in
Moravia“ (Wrocław 2013). Zařadil jsem ho
také do reprezentační výstavy „Cyril a Me-
toděj“ v Brně a Praze 2013-2014. Hluk
se tak dostal mezi nejvýznamnější raně
středověká naleziště střední Evropy. Můj
profesní vztah archeologa Velké Moravy
k Hluku je tedy zřejmý. A ten jiný, osobní?
Kdysi coby malý žakovský fotbalista jsem
hrával v dresu Ostrožské Nové Vsi proti
svým hluckým vrstevníkům, pak dělal
konzultanta při tvorbě muzea na tvrzi, pra-

videlně navštěvoval a navštěvuji dodnes
Dolňácké slavnosti a Jízdu králů, ale i jiné
kulturní počiny. Naposled třeba koncert
skupiny The Sweet ve sportovní hale. Je
to málo nebo dost, nevím. I tak se na Vás,
Hlučany, laskavě obracím, abyste mi při
podzimních volbách pomohli uskutečnit
„misi Moravana do Senátu“. Něco jste mi
již naznačili, když jste podepsali petiční
archy, které jsem jako jediný skutečně
nezávislý kandidát musel přiložit k pří-
hlášce do voleb. Moc Vám za to děkuji!
Věřím zároveň, že mi Vaše přízeň zůsta-
ne zachována i ve volebních dnech 10.
a 11. října. Možná nyní někteří očekávajíte,
že začnu vyjmenovávat sliby, co všechno
jako případný senátor v Praze vybojuji.
Já to učiním až při osobním setkání. Již
nyní ovšem mohu slíbit, že i jako případný
senátor budu k Vašemu městu a k Vám,
jeho obyvatelům, seriosní a přátelský,
ochotný se Vás kdykoliv zastat a pomoci.
Ve stověžaté Praze i u nás se pro to budu
snažit udělat maximum! Více na www.ludekgaluska.cz nebo na facebooku.

argema
křest CD
„POMALÁČE 4“

ŠKWOR

sportovní hala
HLUK (Uherské Hradiště)
sobota začátek 19:00 hod. - sportovní hala otevřena od 18:00 hod.
8.11.2014

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK: tel.: 603 526 203 www.agostoranna.cz www.ticketart.cz

Hluk - koncert v H. Kamenické sokolovně, Brumov - Bylnice - koncert v H. Kamenické sokolovně, Kroměříž - koncert v sokolovně, Rožnov pod Radhoštěm - koncert v sokolovně, Uherské Hradiště - koncert v sokolovně, Valašské Klobouky - koncert v sokolovně, Uherský Brod - koncert v sokolovně, Valašské Meziříčí - koncert v sokolovně, Veselí - koncert v sokolovně, Zlín - koncert v sokolovně

Chcete půjčit?

Nabízíme půjčku:

- bez velkého papírování
- bez ručitele
- s jasnými pravidly
- již od 5.000 Kč
- rychle a na cokoliv

Kromě peněz vám nabízíme:

- vstřícné jednání
- osobní přístup
- porozumění
- přijdeme, kdy si řeknete
- stačí zavolat

kontaktujte: Marie Jilková
tel. spojení: 774 400 875
web: www.smartpujcka.cz
zelená linka: 777 760 960

**smart.
půjčka.**

Tímto automaticky nevzniká nárok na půjčku.

*Prodám chatu
na Babí Hoře s pozemkem.
Cena dohodou!
Tel.: 721 405 087*

SK
ELEKTRO

otevírací doba

Po - Pá
8.00 - 16.30
So
8.30 - 10.30

PLANEО
Elektro

SK elektro, Nám. Komenského 57, Hluk (vedle České spořitelny), tel: 605 996 369
člen sítě **Planeo elektro** - www.planeo.cz

MIMOŘÁDNÁ AKČNÍ NABÍDKA

Digitální tělní teploměr

pouze 49,- Kč

Nové LED úsporné žárovky

od 89,- Kč

USB Flash disk 8 GB Maxell

pouze 119,- Kč

Tablet Element 7", 18 cm

pouze 1.299,- Kč

Motorová benzínová pila lišta 40 cm

pouze 2.290,- Kč

Pračka PHILCO přední plnění, Záruka 5 let

pouze 5.499,- Kč

Televizor Toshiba LED 82 cm A+, spotřeba jen 31W

pouze 5.499,- Kč

AKČNÍ NABÍDKA Z LETÁKU MATÝSEK

Jídlonosič plastový 3x1,5 litru

pouze 119,- Kč

Sušák na prádlo kovový rozkládací 18 m

pouze 199,- Kč

Popelnice plastová - 120 litrů, na kolečkách

pouze 749,- Kč

Rudl nosnost 250 kg, nafukovací kolečka

pouze 899,- Kč

Kompostér EVOGREEN plastový, 600 litrů

pouze 1.090,- Kč

Žebřík ALVE 3 - dílný, výška 4 m, český výrobce

pouze 1.799,- Kč

IVO VALENTA

POMŮŽEME SPOLEČNĚ SLOVÁCKU

Budu se za vás rvát

Nevstupuji do politiky, abych na ní vydělal nebo získal funkci, nic z toho nepotřebuji. Svůj plat senátora věnuji na stipendia pro studenty i podporu nových pracovních míst. Postarám se o peníze pro sport, kulturu, folklor, charitu i spolky. Pomohu, aby se Slovácko stalo turistickou perlou Evropy. Zasadím se, aby stát nepřehlížel seniory a investoval do budoucnosti našich dětí. Budu bojovat za vinaře, zemědělce a další malé firmy ze Slovácka.

www.ivalenta.cz

[www.facebook.com/
valentaivo](https://www.facebook.com/valentaivo)

Volební program KDU-ČSL Hluk

Cílem našeho volebního programu je podporovat takové akce, investice a rozhodnutí, které povedou ke dlouhodobému z kvalitnějšímu životu občanů našeho města.

Budeme prosazovat podporu především v těchto oblastech:

Centrum města

- dořešit problematiku Penkova statku
- revitalizace stávajícího městského centra s cílem vzniku reprezentativního náměstí

Doprava, komunikace, infrastruktura

- rekonstrukce vozovky v Boršické ulici
- rekonstrukce chodníků podél Hlavní ulice
- řešení dopravní situace v ulicích nebo částech města (Zahrádní, Závodní, Nový Lán, Hlavní - horní konec, Za Zámkem)
- výstavba parkoviště nad kostelem, včetně úpravy přilehlé křižovatky
- opravy a údržby komunikací ve vlastnictví města a polních cest
- rekonstrukce veřejného osvětlení s cílem efektivního snížení provozních nákladů osvětlení města
- vybudování chybějící kanalizace v některých částech města

Kultura a volný čas

- podpora a aktivní propagace stávajících a tradičních kulturních a volnočasových aktivit s důrazem na podporu akcí pro rodiny s dětmi
- rekonstrukce budovy městského kina pro vytvoření víceúčelové budovy při zachování funkce kina
- rozšíření a modernizace dětských hřišť, včetně jejich oplocení

Sport

- vybudování atletické dráhy na městském stadionu
- realizace multifunkčního hřiště v areálu nad tribunou fotbalového hřiště
- rekonstrukce tribuny na stadionu s případným rozšířením zastřešení
- větší a efektivnější podpora sportovních oddílů pracujících s mládeží

Školství

- realizace půdní vestavby v areálu ZŠ
- přemístění ZUŠ do vhodnějších prostor se sálem pro koncerty
- efektivně podporovat činnost DOM
- rozšíření kapacity MŠ
- realizace dopravního hřiště pro děti

Sociální oblast

- podpora sociálně slabých občanů pro posílení jejich životní pozice
- podpora rodin s handicapovanými dětmi
- efektivní využívání sociálních bytů města

Bydlení

- výstavba inženýrských sítí v lokalitách Pod Sádkama a Nad Kaštanem
- hledání možností výstavby nových bytů

Služby pro občany

- zefektivnění práce městské policie
- vybudování městského kamerového systému
- přístup k záznamům z jednání zastupitelstva přes webové stránky města
- modernizace webových stránek města
- podpora živnostníků v rámci projektů MAS Horního - Ostrožsko
- podpora započatých pozemkových úprav
- nutné stavební opravy městského hřbitova (toalety, chodníky, zídka)

Podpora aktivit skupin občanů

- spolupráce a podpora všech zájmových a občanských sdružení a spolků, které působí ve městě a podpora akcí pořádaných těmito spolky
- hledání vhodné lokality pro zahrádkářskou kolonii
- zbudování možností a sušený ovoce
- podpora hlucké farnosti, včetně podpory oprav drobných sakrálních staveb

V našem volebním programu klademe důraz na občany, abychom jim v našem městě vytvořili prostředí a podmínky pro kvalitní rodinný život.

LMnet
INTERNET provider

INTERNET

30Mbit/s
244kč/měs.
bez DPH

Nové zařízení pro příjem 5GHz
Vám zapůjčíme zcela ZDARMA!
Nemusíte na začátku investovat
do nového přístroje

Zařízení je v našem majetku, což znamená, že pokud se pokazí, či poškodí bleskem, my Vám ho vyměníme za NOVÉ! Zápůjčka platí po celou dobu trvání smlouvy. Používáme pouze nejnovější a spolehlivé zařízení technologie AIRMAX či NSTRIME rychlosti až 50Mbps.

V termínu 20.8.2014 - 30.11.2014
pro nové zákazníky wifi router,
nebo dva měsíce internetu zdarma

Platí i pro stávající zákazníky, kteří nám doporučí nového zákazníka.

LMnet, s.r.o.
Ing. Libor Matušík
Panská 25 , 686 04 Kunovice
internet@LMNET.cz

Nabídka je časově omezená, proto zavolejte ještě dnes a domluve si s námi termín připojení.

www.LMNET.cz

603 237 981

INTERNET SPRÁVA FIREMNÍCH SÍTÍ

ZABEZPEČOVACÍ SYSTÉMY - KAMERY

WEBHOSTING

DIGITÁLNÍ TELEVIZE DVB-T

VOLBY 2014 DO ZASTUPITELSTEV OBCÍ

Máme Hluk rádi, chceme jej rozvíjet

D. Tesářík

J. Cichová

I. Dostál

M. Braunerová

A. Zlinský

V. Michalčíková

M. Beníčková

R. Válek

I. Mátllová

P. Duška

P. Krápek

M. Dostál

M. Šobáňová

M. Šuránek

M. Ratajský

V. Borýsek

M. Kolísková

O. Machala

J. Zalubílová

M. Křhovská

J. Machala

Náš volební program Vám doručíme do domácností prostřednictvím letáku.

Libor Michalčík, tel.: 608 773 347
www.strechy-michalcik.cz

- Prodej materiálu • Klempířské práce • Tesařské práce •
- Pokrývačské práce • Rekonstrukce a realizace střech •
- Montáž hromosvodu včetně revize •
- Kompletní dodávka materiálu • Odborná montáž •
- Montáž střešních oken Velux, Roto •
- Záruky na provedené práce – osvědčené materiály •
- Rozpočtová, poradenská a servisní činnost zdarma •

Hlucké noviny. Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939. Počet výtisků 850 ks.

Grafické zpracování COMMART, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město.

Příspěvky zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátllové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz.

Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.

Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce.

Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČRE 131 01.

Toto číslo vychází k 15. 9. 2014. Uzávěrka příštího čísla je 24. listopadu 2014.

Vítání občánků - 30. 8. 2014

Zářijová repríza Hejtmana Šarovce

Dech beroucí, poučná, profesionální, výpravná a neuvěřitelně působivá byla sobotní repríza divadelní hry Hejtman Šarovec režisérky Ireny Poledníkové-Krylové. Po červencové premiéře, která v sobě nesla mnohá očekávání, se zdálo, že z různých důvodů nebude možné divadlo zopakovat. Díky houževnatosti a vytrvalosti nejen režisérky a jejích pomocnic, ale díky všem ochotníkům jsme byli svědky velkého divadla. Vynikající herecké výkony, stylové kostýmy, majestátní starobylá tvrz a střídající se scéna vytvořily nezapomenutelný obraz. Děkujeme a chválíme Vás, paní režisérko a milí herci. Méně pochvalně se můžeme vyjádřit o firmě, která obě divadla zvučila. Že by bylo okolí hlucké tvrze zvukově začarováno?

IMat

Foto: Lukáš Baroň

